

Dreptatea

Fondat în 1927

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Va fi gălăgie mare în Parlamentul României

Din cele trei acțiuni pe care Opoziția și-a propus a le iniția înaintea vacanței parlamentare, două au fost deja declanșate: moțiunea de cenzură și procedura de suspendare din funcție a președintelui Ion Iliescu. Cu două zile înainte de dezbaterile în ședința comună a Camerelor reunite ale Parlamentului nu se pot face decât speculații asupra soartei pe care o va avea. Există multe suspiciuni și incertitudini legate de reprezentanții PD(FSN) și ai PDAR, care prin imprezizibilul comportamentului lor politic pot provoca unele surprize. Restul reprezentanților Opoziției vor adopta probabil linia politică deja bine cunoscută, cenzurând Guvernul Văcăroiu cu toată severitatea, făcând prin urmare exact ceea ce trebuie să facă Opoziția. Majoritatea parlamentară (și progubernamentală) nu va ezita cu certitudine, să folosească toate mijloacele ce-i stau la îndemână pentru a face să cadă moțiunea. Se va manifesta gălăgios și pătimaș și nu este exclus ca în cazul în care se va contura înfrângerea sa în lupta ideilor, principiilor și argumentelor să părăsească sala. Și pentru că realmente există și această posibilitate pe care majoritarii au prevăzut-o, și-au luat o măsură de siguranță în plus: au pus mașina de vot în funcțiune și au respins propunerea ca ședința să fie transmisă în direct la televiziune. Prestația lor în Parlament i-ar fi dezavantajat în fața acelor alegători care încă nu s-au dezmeticit și mai cred în ei, iar electoratul ar fi aflat care sunt adevăratele "realizări" ale Guvernului Văcăroiu. S-ar fi luminat ascultând și cealaltă parte, nu numai pe primul ministru care fără nici o urmă de jenă îndrugă la televiziune tot felul de minciuni și stupidități pe

care bineînțeles că nici el nu le crede, dar pe care speră că electoratul mai puțin avizat din punct de vedere politic le receptează ca pe niște adevăruri absolute. Rămâne ca televiziunea să-și manifeste independența și să transmită în direct dezbaterile chiar dacă nu va fi invitată. Este o ședință publică și nu are nevoie nici de invitație, nici de aprobare pentru a-și îndeplini misiunea. Rămâne de văzut ce va alege între profesionalism și obediență.

Se vor consuma două momente politice importante și este esențial ca Opoziția să facă dovada unei unități și responsabilități reale. Când mă refer la responsabilitate vreau să afirm, desigur, că toți parlamentarii Opoziției trebuie să fie prezenți la dezbateri și să participe la vot. Cu perfidia-i cunoscută, majoritatea parlamentară a fixat începerea ședinței joi 30 iunie, la ora 14! Deși fiecare parlamentar are dreptul la numai 30 (treizeci) de secunde pentru a-și susține punctul de vedere, ședința se va prelungi până seara târziu. Campionatul mondial de fotbal reprezintă și pentru mulți parlamentari (rămăși în țară) o atracție căreia cu greu îi pot rezista. Vor trebui totuși să dea dovadă de tărie și responsabilitate politică și să rămână în sală. Este posibil ca jalnica guvernare a premierului Văcăroiu să se încheie înaintea Campionatului mondial de fotbal. Și pentru că în noaptea de Sânziene am avut un vis minunat, aproape erotic, s-ar putea ca, în fine, să pice și Iliescu. Vă rog, domnilor parlamentari, să faceți tot ce-i posibil să mi se împlinească visul. Mă voi ruga pentru sănătatea dumneavoastră și pentru iertarea păcatelor nelegiuitorilor.

Mircea VLAD

● *Înapoi spre dictatură?* pag. 6

● *Dezvăluirile lui Aurel Dragoș Munteanu* pag. 7

● *Dreptatea țăranilor* pag. 8-9

● *Înscenarea de la Tămădău* pag. 10

Maxima săptămânii: "Sărăcia e un izvor de rele fizice și morale, dar e tot atât de adevărat că relele morale sunt la rândul lor cauze ale decadentei economice." (M. Eminescu)

EFEMERIDE 29 iunie (Ciresar) - 5 iulie (Captor)

În acest interval, la 1 Iulie, Biserica Ortodoxă pomenește pe Sfinții Cosma și Damian. Aceștia erau arabi din naștere; și-au făcut studiile în Siria și erau foarte iscusii în medicină. Pentru că erau însoțite de acel spirit de iubire pe care credința creștină îl inspiră practicau profesia lor cu mult zel și neinteresare; de aceea ei se mai numesc Anargyres, adică fără de arginți. Ibindu-se persecuția lui Dioclețian, el au fost arestați de guvernatorul Ciliciei și supuși la torturi, după care au fost decapitați. Mai apoi împăratul Iustinian a dat multa atenției cinstitii lor, căci se spune că prin moaștele lor s-a tămăduit de o boala grea.

Acțiune emisă de Uzinele Reșița, astăzi în pragul falimentului, altădată fanion al Industriilor grele românești. Era pe vremea monarhiei constituționale.

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Domnul ing. Bobință Gh., sect. 3 este așteptat la noi pentru ISDN 120 Retard II cutii și rețetă de CAPTOPRIL, NIFEDIPIN și NEOCRISTEPIN.

De asemenea, este așteptat la noi domnul Mihail Mihail pentru ESTRACYT, URGENIN și PROSTASAL.

Domnului Augustin (Dinu) Meteșan, îi urăm grabnică însănătoșire și dorim să-l avem cât mai repede în mijlocul nostru.

Doamnei Zamfir Angela de 31 ani, îi recomandăm pentru astenia neurocirculatorie de care suferă PSOPRANOLOL 0,010, 3 pe zi și câteva zile de concediu medical eliberat de la noi, în care să meargă eventual undeva la munte.

Domnului doctor Mircea Iacobescu din sect. 3 avem să-i trimitem în loc de MAYCOR, ISDN 120, II cutii (RETARD) din care va lua numai 1 pe zi, dimineața la plecare.

Domnului Gh. Stoicescu din sect. 2: este vorba de o blefaroconjunctivită cronică. Încercați în continuare cu GLAUCADRINE COLYR de 2-3 ori pe zi picături în ochi și reveniți la control. Feriți-vă de praf, soare și vânt. Radiografia pulmonară este concludentă.

Domnul Gășteanu Ioan, din Pașcani, este așteptat peste 40 de zile la control. Fiind vorba de fenomene de arterită și având și o veche hipertensiune arterială, urmați cu strictețe tratamentul nostru (și regimul).

Doamna Vera Dionisie din sect. 4 prezintă dureri în gambe, imediat ce pleacă la drum (cam la 2-300 m). S-ar putea să fie vorba de o arterită, veniți la noi la cabinet să vă facem o oscilometrie, până atunci luați XANTINOL NICOTINAT 3 tb. pe zi.

Domnului Gorașcu Silviu de 76 de ani din Pitești: este vorba de hipertensiune arterială și o insuficiență cardiacă. Vă recomandăm 1 tabletă DIGOXIN 5 zile pe săptămână și 1 tabletă BRINERDIN la 2 zile (3 pe săptămână). Regim fără sare.

dr. GEORGE CALALB

ANUNȚ

Organizația Muncitorească Centrală a PNTCD anunță membrii și simpatizanții săi că joi 30. 06. 1994, ora 17, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, în sala de ședințe din corul B, etaj I, va vorbi dl. conf. univ. dr. HORIA OPRICĂ - președintele sectorului III PNTCD, pe tema:

"MUNCA TREBUIE SOCOTITĂ CA O RELIGIE".

- 29. 06. 1602: Prin "Convenția de la Cluj" Sigismund Bathory cedează Transilvania împăratului Rudolf al II-lea de la care primește alte posesiuni și un venit anual de 50 000 de florini. Această tranzacție cu pământ românesc se face la un an de lauciderea mărșavă a lui Mihai Viteazul de către generalul Basta.
- 30. 06. 1848: Printr-o acțiune populară bucureștenii eliberează guvernul revoluționar, care fusese arestat printr-un complot. Un rol important în acțiunea de eliberare l-au avut Ana Ipătescu și Ion Brătianu.
- 1. 07. 1935: Ia ființă Academia de Medicină din România, fondată de dr. Daniel Danielopolu.
- 2. 07. 1504: Moare Ștefan cel Mare și Sfânt, excelent comandant de oști, diplomat, om politic, promotor al culturii și artei, despre care Regele Carol I spunea că a fost "cel mai mare Domn din trecutul nostru."
- 3. 07. 1771: Intră în funcțiune Uzina Metalurgică din Reșița.
- 4. 07. 1864: Se înființează, prin decret domnesc, Universitatea din București cu facultățile de drept, filosofie, litere și științe; primul rector a fost juristul Gh. Costa-Foru.
- 5. 07. 328 (d. Chr.): Are loc inaugurarea oficială a podului de peste Dunăre, care lega localitățile Sucidava (azi Celei) și Oescus (azi Chighen în actuala Bulgaria) de către arhitectul roman Theophilus Patricius.

Dr. Mihnea DRAGOMIR

Parisul turistic - tel. 1-659.66.94
Eurodisney Land 6 zile avion, 25 iunie, locuri limitate
Viena turistică - tel. 1-659.66.94, 4 zile autocar 5-10 iunie

Istanbulul turistic - tel. 1-659.66.94, cazare și mic dejun, 3 nopți, transport cu autocar climatizat, tur Istanbul - zidurile Bizanțului, Cornul de Aur, Moscheea Albastră, Palatul Topkapı, plimbare cu vaporușul pe Bosfor, cină cu dansuri specifice (opțional), preț informativ 180.000 lei. Valabil pentru grup de 40. Plecarea, prima săptămână din iulie.

Cititorii săptămânalului "Dreptatea" care doresc abonamente au următoarele posibilități:

a) Adresându-se redacției noastre din București, Calea Victoriei nr. 133, et. 2, sector 1, telefon 650.41.25, Fax 650.64.44, Cont de virament 45.10.50.11.06. BCR SMB Se decupează talonul existent în publicație și însoțit de mandatul poștal care atestă plata se vor trimite pe adresa de mai sus.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTRR din țară, menționând că săptămânalul "Dreptatea" figurează în catalogul RODIPET la poziția 2129

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD

Șefi de departament:
OVIDIU PĂTRAȘCANU: politic
DAN BANICA: informații
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRANCU: sport
Fotoreporter: PETER GHEORGHE

Grafică și machetare: IOANA BERCIU

Documentare: CONSTANTIN CEACU

Secretariat: MIHAELA MANOLACHE

Departament publicitate și marketing: MARIA CAPĂȚANĂ

Curier: LUMINIȚA DAMIAN

Difuzare: IULIANA SUCEVEANU

Financiar, contabilitate: ECATERINA BUCĂ

Correspondenți speciali: SUA: SILVIA DUTCHEVICI
SUA și Canada: ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL

Geneva, München: STELIAN IONESCU

Tutltingen: RADU PĂTRĂLAGEANU

Correspondenți teritorial: SORIN GRĂCĂ - Cluj
TICU CIUBOTARU - Galați
VIRGIL COSMA - Iași
TOMA EDUARD DINU - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRANCEANU - Bacău
COȘTEL IONESCU - Brașov
MALIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILICA - Alba

IONEL BOTEA - Caraș-Severin
FLAVIU BŢEZEANU - Brăila
FLORIN RADULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeș
ADRIAN SIMEANU - Argeș

DIANA MUNTEANU - Prahova
CATALIN MUNTEANU - Prahova
MIHAIL BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M. C. SEDAN - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEAN - Teleorman

IOAN GAVRILA - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor

Redacția și administrația: Calea Victoriei nr. 133, et. 2, tel. 650.41.25, Fax 650.64.44, 70179, București, sector 1, Cont virament nr. 4510501106, BCS - Filiala SMB.

Tehnoredactare computerizată: Raluca Bobic
Mariana Ioniță
Tiparul executat la TIPOREX
Calea Plevnei nr. 114, sector 1
Tel: 637.71.96

CUPON DE ABONAMENT

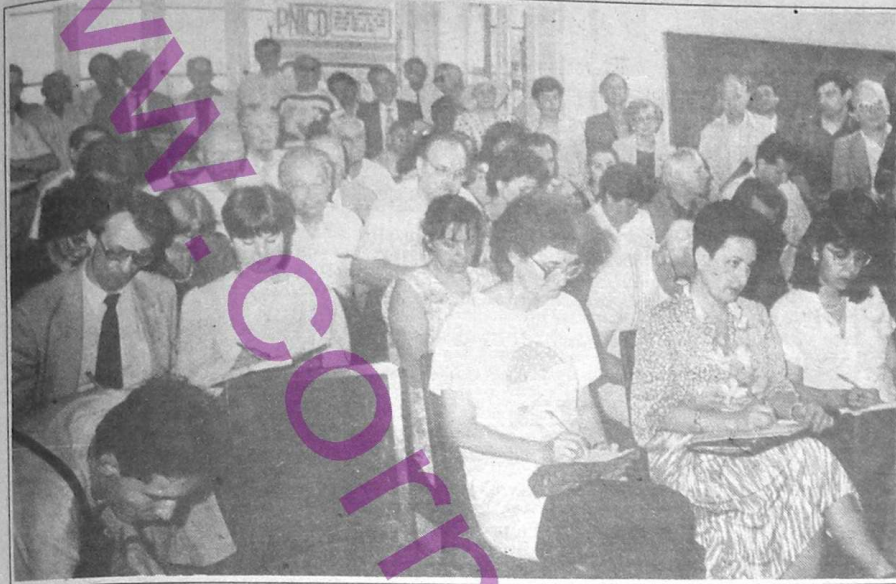
1 lună = 1080
3 luni = 3510
6 luni = 7020
12 luni = 14040

Nume
Prenume
Adresă
Cod poștal
Localitatea
Udețul

Suma de lei s-a deșpus cu chit, nr. mandat poștal nr.

Conferința de presă săptămânală a PNȚCD

“Impasul în care se află țara nu poate fi depășit de actualul guvern”

Conferința de presă săptămânală a PNȚCD de luni 27 iunie, a fost deschisă de dl. senator Radu Vasile, purtătorul de cuvânt al acestei formațiuni politice: “Insistăm în mod special asupra unui eveniment sportiv special care mai descrețește frunțile românilor și anume calificarea echipei de fotbal a României în faza optimilor. Noi considerăm că echipa de fotbal, prin evoluția sa la campionatul mondial din SUA, este mai eficientă pentru conturarea imaginii României în lume, decât câteva guverne Văcăroiu la un loc. De altfel echipa de fotbal și guvernul au în comun un lucru: amândouă au dat câte un gol istoric, numai că unul a fost marcat pe terenul de joc iar celălalt în țară. Felicităm din toată inima echipa națională și sperăm că performanțele ei ne vor face pe noi

românii, cunoscuți pe întreg continentul american”. • Se pare că soluția unei sesiuni parlamentare extraordinare nu este împărtășită de coalița guvernamentală chit că propunerea a venit din partea PUNR. • Motiunea de cenzură a fost semnată de partidele din opoziție și va fi prezentată astăzi în cadrul ședinței comune a Parlamentului. Ea va fi discutată joi. • În ceea ce privește situația actuală din țară aceasta este caracterizată de o serie de impasuri: economic, politic, moral și social. Considerăm că aceste impasuri nu pot fi depășite de actualul guvern. • Efectul demersurilor președintelui Iliescu în privința hotărârilor judecătorești legate de retrocedările de case naționalizate apare foarte clar prin afirmațiile procurorului general al

României, Manea Drăgulin, care consideră nule toate deciziile adoptate de justiție în acest domeniu. Dl. Drăgulin va face recurs extraordinar la toate aceste decizii. Este o dovadă clară că justiția română nu are un caracter independent. A fost suficient un semnal din partea președintelui Iliescu și procurorul general a îmbrățișat propunerea acestuia. Se pune întrebarea - aceste hotărâri judecătorești sunt mai vechi - de ce procurorul general nu s-a sesizat din oficiu înainte de declarațiile președintelui Iliescu și înainte de demersurile noastre privind suspendarea dlui Iliescu? Avem de-a face cu un război declarat de procurorul general justiției române și proprietarilor. • Trebuie să remarcăm faptul că avem un guvern în care ministrii și diferitele organisme guvernamentale se află într-o continuă disensiune. Ministrul finanțelor - dar nu numai el - este criticat chiar din interiorul guvernului. Avem și un ministru de interne care și-a permis să afirme că recentele manifestări greviste au fost opera unor scenarii și a unor intervenții din afara țării cât și din țară. Este penibil pentru un ministru de interne să spună așa ceva fără să aducă dovezi. • Principalul sprijin al guvernului a fost cel al FMI și al Băncii Mondiale, care de altfel în prezent nu se mai manifestă deoarece aceste foruri internaționale s-au lămurit că investițiile publice și restructurarea sunt practic nule în România. Procesul de privatizare este considerat de reprezentanții puterii ca “relativ încheiat”. Restul sunt simple vorbe care nu au o bază reală. Contra-performanțele actualului guvern ar fi trebuit să atragă de mai mult timp căderea acestuia. Părerea noastră este că situația economică va acționa ca un bulldozer și, pînă la urmă, se va ajunge la o schimbare de guvern și chiar la alegeri anticipate. • Dl. Ion Diaconescu, prim vicepreședinte al PNȚCD: “Prin declarațiile dlui Manea Drăgulin referitor la sentințele judecătorești în problema caselor naționalizate, apare clar că până și aparențele pe care puterea le-a păstrat spre a demonstra că trăim într-un stat democratic, au dispărut”. • Chemarea președintelui Iliescu spre a da răspunsuri în fața Parlamentului a fost propusă de PAC și UDMR. Noi am acceptat acest lucru spre a nu crea disensiuni în rândurile CDR. Ulterior PAC și majoritatea UDMR au renunțat la acest aspect, însă propunerea a fost îmbrățișată de PD (FSN) cu care, trebuie să repetăm acest lucru - ne aflăm în alianță de conjunctură. • Cât despre tonul scrisorii, acesta m-a deranjat. Se impunea un ton ferm, oficios și nu o scrașoare plină de politețuri, fiindcă în fond, dl. Iliescu a comis greșeli fundamentale și era chemat să dea explicații.

Ovidiu PATRĂȘCANU

Dr. Remus Oprea a conferențiat la ultima reuniune a OMC a PNȚCD pe tema “Ocrotirea sănătății în lumina creștin-democrației”

Conferința săptămânală de joi 23 iunie a Organizației Muncitorești Centrale a PNȚCD a avut un invitat de marcă în persoana dlui deputat dr. Remus Oprea care a conferențiat pe tema “Ocrotirea sănătății în lumina creștin-democrației”. Dl. Remus Oprea și-a început expunerea prin trecerea în revistă a condițiilor de ocrotire a sănătății din regimul comunist. Prima chestiune abordată a fost munca la care erau forțați oamenii, muncă dusă până la îndobitocire, care nega personalitatea individului. În continuare, vorbitorul s-a oprit asupra problemei avorturilor, a căror interzicere nu a dus la creșterea natalității ci la mărirea numărului de decese în rândul femeilor gravide. Apoi, s-a referit pe larg la statutul medicului în regimul comunist, statut de muncitor sanitar. În acea vreme imposibilitatea de a se efectua tratamente și subnutriția atât a bolnavilor cât și a oamenilor sănătoși s-au constituit în probleme deosebit de grave cu care erau confrunțați medicii care în marea lor majoritate s-au arătat demni de titlul pe care îl purtau. “Au existat însă și oameni mici care mai presus de jurământului Hipocrate l-au pus pe cel făcut față de PCR și Securitate și au acoperit crimele comuniste, contribuind din plin și la infometarea populației”.

În partea a doua a expunerii, deputatul țărănist s-a referit la problemele actuale ale ocrotirii sănătății: “În țara noastră, din păcate, mai persistă ideea că omul în general, și în particular sănătatea omului sunt mai prejos decât alte probleme ale vieții politico-sociale. Imbolnăvirile de cancer, SIDA, hepatită și boli parazitare sunt în continuă creștere iar în tratamentul diabetului zaharat se constată, pe zi ce trece, că schema de tratament este sub orice critică”. Asupra ultimului punct dr. Oprea a insistat arătând că însuși ministrul sănătății Iulian Mincu este implicat, prin refuzul de a importa insulina de origine umană. România se află printre puținele țări din lume care folosesc insulina de origine porcină, care dă reacții adverse, cum sunt alergiile și insuficiențele renale. Deși insulina de origine umană nu este cu mult mai scumpă decât cea de origine porcină, dl. Iulian Mincu a refuzat să aprobe importul acesteia “deoarece se pare că firma daneză exportatoare de insulină Mincu a refuzat să aprobe importul acesteia”. Despre problema organizării rețelei medicale, dl. Oprea a opinat că este porcina a fost “atentă” cu d-sa. Despre problema organizării rețelei medicale, dl. Oprea a opinat că este porcina a fost “atentă” cu d-sa. Despre problema organizării rețelei medicale, dl. Oprea a opinat că este porcina a fost “atentă” cu d-sa.

Conferențiarul a anunțat asistentă ca PNȚCD, prin membrii săi din comisiile înființate de specialitate ale Parlamentului, a elaborat un proiect de lege pentru asigurările de sănătate, bazat pe principii creștin-democrațe, care va duce la eficientizarea eforturilor de ocrotire a sănătății.

Modul desăvârșit în care dl. Remus Oprea și-a structurat conferința a atras elogiile celor prezenți și a provocat interesante dezbateri pe marginea principalelor subiecte expuse.

Au rostit alocuțiuni de laudă colaborării cu generația tânără și a sfătuit parlamentarii prezenți la conferință să vorbească despre importanța colaborării lor politice. D-sa a mulțumit distinctiv conferențiar și a făcut un apel către cei prezenți să activeze fiecare după propriile puteri, pentru ca ocrotirea sănătății să fie realizată în țara noastră în spiritul creștin-democrației, spirit profund uman.

O. P.

COMUNICAT

Vineri, 24 iunie 1994 a avut loc la Pitești ședința de alegere a Comitetului de Conducere al Organizației Muncitorești Județene Argeș.

Au participat din partea O.M.C. - PNȚCD dl. ION LAMBRU, președinte, dl. VLAD ROȘCA, secretar general, precum și membri ai Comitetului de Conducere al O. M. C.

În urma dezbaterilor a fost ales ca președinte al O. M. J. - PNȚCD Argeș dl. Vasile Voicu, ca vicepreședinte dl. Gheorghe Becheru, ca secretar dna ing. Cristina Ștefănescu și ca membri dl. Marin Toader și dl. Petre Decu.

Coordonator din partea O.M.C. - PNȚCD ing. Aurel VLAICU

Au apărut numerele 2 și 3 ale “Revistei de Matematică” editată de PUNȚCD

Clubul TUNȚCD al Facultății de Matematică vă aduce la cunoștință apariția numărului 2 și 3 al “Revistei de Matematică” editată de Tineretul Universitar al PNȚCD. Acest număr poate fi achiziționat contra sumei de 700 lei de la sediul central al PNȚCD. Sumarul cuprinde pe lângă articolele expoziției sau științifice și rezolvările subiectelor date la olimpiada de matematică, etapele locale, județeană și națională.

Justiție și principialitate á la chmerii roșii!

În Senat au luat sfârșit discuțiile la Legea "privind restituirea bunurilor imobiliare persoanelor fizice deposedate în mod abuziv de regimul comunist". Sună frumos, nu-i așa?

Voi reveni cu o analiză detaliată despre acest simulacru de lege demn de chmerii roșii! Deocamdată doresc să vă redau discuția pe care am avut-o cu o doamnă care "m-a agățat" când mergeam de la Senat la PNȚCD. De fapt, discutase cu câteva zile mai înainte cu persoana respectivă în fața Senatului, așa că, ne cunoaștem.

Persoana: Ce se mai aude cu Legea caselor domnului senator?

Eu: Nu știu, deoarece noi, Opoziția, ne-am retras de la dezbateri la articolul 2.

P.: Dar noi, chiriașii care stăm

cu proprietarii în casă, cât trebuie să mai stăm împreună cu ei?

Eu: Adică ce doriți? Ca pe acei proprietari care nu au fost dați de tot afară din casă în timpul comunismului, să-i dați dumneavoastră acum afară?

spațiu corespunzător în care să vă mutați.

P.: Dar cât de lung este acest lanț al moștenitorilor?

Eu: Adică cum? Nu înțeleg?

P.: Până la ce grad de rudenie eu drept la moștenire?

Codul Civil. Sau mai bine, dați-i afară din casă că așa vrea Iliescu! Eventual dați-i afară din casă în 6 ore, cum au făcut-o comuniștii.

Cred că nu mai este necesar nici un comentariu. Acestea sunt justiția și dreptatea pe care vor să le implementeze în statul nostru drept "emanat revoluției" Ion Iliești împreună cu șleahța sa de continuatori ai ideologiei lui Vladimir Iliești Lenin, Stalin, Gheorghiu-Dej, Ceaușescu și Pop!

Parafrazându-l pe nenea Iancu, putem spune "Bravos președinte, halal să-ți fie!"

Șerban SÂNDULESCU
Senator de Vâlcea

LUMINI ȘI UMBRE DIN SENATUL ROMÂNIEI

P.: Nu... dar vrem să știm cum se rezolvă problema. Cât trebuie să mai stăm cu ei?

Eu: Veți sta fie până când veți face casă, fie până când proprietarul va dispune de un

Eu: Conform prevederilor Codului Civil!

P.: Dar de ce nu i se dă dreptul numai proprietarului inițial nu și moștenitorilor lui?

Eu: Propuneți să se modifice

FIAT JUSTITIA...

Datoria de conștiință mă obligă să fac următoarea declarație:

În urmă cu aproape doi ani de zile am intrat în Senatul României cu convingerea că voi putea participa la instaurarea statului de drept, a unui regim de justiție socială.

Părăsind sala Omnia în seara zilei de 13 iunie a.c., mă simt obligat să arăt alegătorilor din județul Mehedinți că nu am putut

... PEREAT (I)MUNDUS

Superbissima și mai mult decât crocanta declarație făcută de domnul senator Corneliu Vadim Tudor în seara zilei de 13 iunie 1994 a fost pentru mulți o revelație. Am avut sentimentul că avem în față unul din marii mi(s)tici ai vieții noastre politice, care asemeni fratelui său de grupă sanguină politică de la Cluj își poartă paranoia în sânge.

Feudalii

A nu da socoteală nimănui este voluptatea ființei inferioare pe care împrejurări neașteptate, pe cât de nefirești, au cocotat-o sus de tot, unde ipochimenului i se pare curând că e locul lui din și pentru totdeauna. Așa s-a făcut că de cum s-au trezit stăpânii absoluți ai societății, comuniștii au părăsit visul reînținerii la inocența comunei primitive, când ceata devora "în colectiv" mistrețul, spre a se retrage apoi în peșteră, pentru o prelungită siestă.

Ana Pauker, Gheorghiu-Dej, Ceaușescu apoi, au devenit mari feudali cu drept de viață și de moarte asupra întregii obști care s-ar fi zis că trăia tolerată pe pământurile și în casele acestor potentati, puși, firește, pe viață bună și huzur. Orice capriciu al conducătorului, nevastei, odraslei sale, devenea lege, categorii vaste și diferențiate de vasali renunțând la orice altă activitate în afara aceleia a satisfacerii nu numai a ceea ce voiau mai marii

pentru sine. Candidatul locuiește, prin urmare, la bloc, într-un apartament oarecare, duce o viață sobră, studiază, mai învață câte o limbă de largă circulație - etc. etc.

În România de astăzi, proba cea mai lesne de administrat a restaurației comunismului este prezența în fruntea statului a dlui Ion Iliescu, fost candidat-model și actualmente tipic feudal ce nu dă nimănui socoteală de nimic. Il urmează baronii săi, la fel de intangibili, mai presus de lege și de justiție, beneficiari ai codului mafiot al tăcerii, onoarea în bloc a clanului pretinzând ca nici unul dintre cei aleși să nu fie abandonat vulgului. În cazul extrem când pestilența devine insuportabilă, dihorul în chestiune e trimis peste

Scepticul incurabil

mări și țări, nu însă fără însemnele cî-

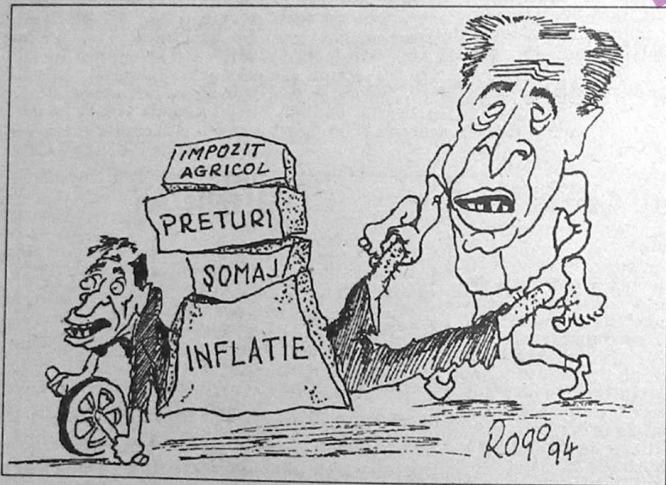
nului.

Bineînțeles, dl. Iliescu nu vine să se explice în fața Parlamentului, ba nici nu catadicsește să dea, personal, vreun comunicat. El are un computer grăitor care, pus în priză, aduce la cunoștința opiniei publice că președintele republicii se simte jignit, scârbit, revoltat, dezamăgit. Iar figura de un plictis demn de cartea recordurilor a purtătorului de cuvânt prezidențial exprimă mimetic aceste sentimente, ca după o îndelungată cură de purgative.

Desigur, precum Regele-Soare își vindeca supușii de scrofulle prin simpla atingere, și dl. Iliescu îl tămăduiește pe primul său ministru, mirându-l cu arătătorul în mijlocul frunții - și dl. Văcăroiu se iluminează subit, guvernarea continuă. În fine, pe lângă clanul celor puri își duc zilele și niște neamuri mai proaste - P. M. R., P. S. M., P. U. N. R., buni la de toate și la nici unele. Sunt și ei primiți în casă, pe ușa din dos. Iar la bucătărie se găsește, mereu, ceva gustos pentru ei.

Feudali, în ziua mare și în pragul mileniului trei!

Barbu CIOCULESCU

fi complice la o "nelege" menită să legifereze una din cele mai mari nelegiuiri din ultima jumătate de secol care a îndoliat istoria mult încercatului și mult prea blândului popor român. Comuniștii de azi au dovedit că nu pot sau nu vor să fie cu nimic mai prejos decât comuniștii de ieri, de alaltăieri și de răsalaltăieri, drept pentru care au votat cum au votat. Bunul Dumnezeu să-i ierte pentru nedreapta și neînțeleapta lor hotărâre, dar până la EL, până la Dumnezeu, mai sunt și 23 (30) de milioane de români care se vor trezi în cele din urmă "din somnul cel de moarte/în care-l adânciră barbarii de tirani". Și aceasta, probabil, până nu vor apuca să schimbe și în România Imnul național, așa cum au făcut-o comuniștii din țara (?) vecină și "pretenă" - Republica Moldova.

Este momentul să se facă și un succint epilog la cronică de crime anunțate și intens mediatizate. Din fericie, la 17 iunie a.c. nu a avut loc nici un atentat politic. A avut loc însă, și tot din fericie, un suicid politic. Domnul senator de Butimanu s-a jertfit pe altarul propriilor aberații, aruncându-se de bună voie și nesilit de nimeni în golul egolatră și fără de fund.

Să-i fie paranoia ușoară.

Mihai BURACU
Senator PNȚCD de Mehedinți

P.S. "Se sparie gândul" de când am aflat numele câtorva difuzori voluntari ai mai mult decât imundeii publicații, România M(o)are. Mare e grădina ta, Doamne, și mulți și mari șefi de instituții sunt în oal

Cu Ion Iliescu în frunte, înapoi spre dictatură?

România este una dintre țările europene cel mai sever atinse de totalitarism. Din 1948 și până în 1989, acesta a fost atotstăpânitor peste poporul nostru, modificându-i comportarea, morala, structura gândirii. Din această cauză am devenit poate atât de sensibili la simptomele care premerg și însoțesc această calamitate. Și după cum se prezintă lucrurile acum, se pare că Decembrie '89 n-a reușit să ne scape de primejdia revenirii dictaturii. Virusul ei, închistat și apărât de toate atacurile democrației a rămas bine cantonat în chiar președintele țării. Educate, crescut și format la școlile activiștilor PCR, cu perfecționări la Moscova, centrul recunoscut al superlativului totalitarismului, Ion Iliescu n-a putut și nici n-a vrut să facă decât ceea ce a învățat atât de bine, așteptând răbdător să-i vină rândul. Primul semnal care ar fi trebuit să-i dea de gândit societății românești a fost modul cum și-a lichidat el conturile cu predecesorul. Cu un simulacru de proces de tip stalinist, care am putea spune că a întrecut în cinism și dispreț chiar procesele vășinșchiene ale unui Antonescu sau Maniu, care, cel puțin formal, au avut dreptul la apărare. Ceaușescu însă, vechiul său stăpân și coleg de ideologie, a fost de la început ridiculizat și bombardat cu acuzații false sau minore, fără a i se permite să scoată un cuvânt. În timp ce adevăratele lui fapte, odioase și nemerite, nu au fost nici măcar amintite, tocmai fiindcă la săvârșirea lor și-au adus contribuția decisivă tocmai activiștii de tipul dlui I. I. Iliescu. O dată astupată cu țărână gura Ceaușesului, dăbuleanul nostru de onoare s-a pus serios pe treabă pentru a le putea folosi spre propria mărire, după ce oamenii vor uita vremurile crunte ale dictaturii. Căci dl. I. I. Iliescu și secția sa de psihologie a maselor știu că, așa cum spune și poetul, uitarea-i una din legile omenești. A doua trăsătură tipică dictatorială, după sfidarea justiției, a fost și ea imediat etalată în fața națiunii: disprețul față de oamenii simpli. Ceaușescu le-a luat pământul, casele, mâncarea, căldura, credința și libertatea fără să-i pese de simțămintele sau riposta lor. I. I. Iliescu le-a luat speranțele, slujbele, demnitățile, punându-le mâna în gât, numindu-i golani sau animale și chemându-i pe mineri să-i transforme în "neidentificați". Nici această comportare n-a

găsit o ripostă pe măsură, de la un popor învățat să fie umilit, în jumătatea de secol de sclavie totalitară. Așa că personajul a prins curaj. Au urmat sau s-au întreprins loviturile în forță date de falangele securității îmbrăcate minerește,

a transformat peste noapte în al 43.001-lea specialist, și, citând pe sârte din opera uneia din victimele regimului pe care l-a servit cu devotament, învăță țărâniea ce-s cooperativele. Cele de tip colhoznic, cu țărani fără pământ, obligați de

asemănătoare, prin violență, cu pogromurile și rebeliunea legionară. În locul evreilor, studenții, intelectuali, țărâniștii și liberalii. S-a trecut și peste aceste evenimente extraordinare de ușor. Atât în țară, cât și în afara ei. Cu curajul sportit, astăzi, același tovarăș transformat în domn, după ce și-a comandat o Constituție care să-l mențină 100 de ani pe tronul republican, este primul care o calcă. Dând lecții Justiției, căreia îi comandă care legi să le aplice și care nu, ce trebuie să aștepte și ce nu are voie să facă.

Plecat pe drumul scorniceștanului, dă indicații în dreapta și în stânga, mai ales în agricultură. Pentru că acest ministeraș duce lipsă de cadre, s-

scumpetea lucrărilor agricole și de impozite să se devălmășească, și nu să se strângă, ca proprietarii, în acele cooperative țărăniști. Ca și Cărmaciul din Ghencea, s-a înconjurat de lingăi, în general aceiași, cu școala făcută la curtea cizmarului. Și tot ca el, ia cele mai importante hotărâri în Consiliul Suprem de Apărare, trecând peste un Parlament, de la început conceput ca element decorativ, dominat de partidul-unic, cu nume lungit. De acolo a plecat și trădătorul Tratat de prietenie cu Uniunea Sovietică în 1990. Și tot aici s-a clocit și aberanta și periculoasă idee a unui Tratat de prietenie cu o Serbie pusă la colț, pe coji de nuc, de Organizația Națiunilor Unite. Aici au înghețat și toate

acțiunile de apropiere de Basarabia. Pentru ca lumea să nu-l uite, cu Televiziunea, și cu aportul decisiv al fustă, dna Becleanu, ocupă de la cap la coadă Actualitățile, zămbind și trebuie și cui nu, de la copiii străni, nișterilor" și de la dăbuleții în țară, "Mitterrand și M. Jackson". Care fiind totuși personaje mai răsrâte, pot avea onoarea de a fi luate de cot, frățeste și dăbulește. Că doar sunt din breaslă, în lumea mare, fără noimă și finalitate, dar cu o pompă caraghioasă și costisitoare, care și-a adus și ea românii pe drumuri. Astfel, avem toate semnele care prevestesc revenirea la vechea meteahnă, totalitarismul de tip prezidențial-luminat, inclusiv un popor ținut special în întuneric de o Televiziune aservită până la greață președintelui, guvernului său și sprijinitorilor celor mai fideli: PRM și PSM. Făcându-și o adevărată țintă din discreditarea Parlamentului în fața unui popor și așa amei, care trebuie convins că toți aleșii săi sunt după chipul și asemănarea lui Vadim, Păunescu, Dumitrașcu sau Văcaru. Pentru ca astfel să tănjească după un "părinte" bun și poliglot, care să-l scutească de circul și cheltuielile fără noimă, din cele două locuri de adunare a aleșilor.

Dacă însă societatea românească așteaptă ca altcineva decât Opoziția din Parlament și din afara lui să se opună rostogolirii continue a proaspătului cetățean de onoare al celei mai mari și mai bogate comune a țării spre puterea personală, atunci se face încă o mare greșală. Justiția nu face nimic, cum n-a făcut nici până acum. Parchetul General nici atât. Curtea Constituțională are treabă. Dacă Opoziția Unită nu se va opune cu toată energia, ocolind cu înțelepciune dimensiunile provocate de Putere și utilizând toate mijloacele oferite de democrație, inclusiv Consiliul European, cu toată convingerea și energia, atunci nu va fi departe ziua când membrii ei vor construi Canalul București-Dunăre, vegheți de galeași lui Vadim care deocamdată își fac încălțarea în holul Parlamentului. Nu cred că este vreo exagerare, deși aș dori să n-am dreptate.

H. ORNIC

Până când veți abuza de răbdarea noastră, domnule Iliescu?

Fiind ales Președinte al României, aveți dreptul la numeroase onoruri dar, în același timp, și la foarte multe obligații sau, dacă le considerați așa, "corvoade". Onorurile vi le organizează adulatorii, convingși sau interesați, într-o manieră asemănătoare cu a celor care l-au slujit pe predecesorul dumneavoastră (să fie, oare, aceleași persoane?), în timp ce obligațiile ("corvoadele") trebuie să vi le asumați singur.

Prima și cea mai importantă obligație, ca șef al statului, este să respectați Constituția republicană pe care, cu șiretenia ce vă caracterizează, ați impus-o, printr-un cu totul nepregătit referendum, poporului român. Dacă fiecare cetățean al țării este obligat să respecte Constituția, de ce Președintele ar fi exceptat, mai ales că pentru superioritatea și echilibrul ei pledează cu atâta zel?

Să fiu concret: în campania electorală pe care deja ați început-o, v-ați permis două luări de poziție ce contravin Constituției care, totuși, vă este atât de dragă! Ați ignorat două principii incluse în Constituție: dreptul la proprietate și separarea puterilor în stat. Vă amintiți, desigur, că ați afirmat că promulgarea Legii 18 a fost o greșală; că, vezi Doamne, în urma aplicării ei se fărâmițează suprafața agricolă și, ca urmare, în agricultură randamentul scade. Vă referați, probabil, la randamentul agriculturii colectivistice sau a celei de stat, din fostul regim, care știm cu toții la ce nivel "superior" se situa. Nu intru în amănunte privind această lege, dar îmi permit să vă pun trei întrebări:

1. Cine a fost "spiritus rector", "tătucul" acestei legi?
 2. De ce s-a limitat la 10 ha suprafața agricolă returnată foștilor proprietari, indiferent de suprafața agricolă posedată la naționalizare (colectivizare)?
 3. De ce s-au atribuit suprafețe reduse unor persoane care nu au posedat niciodată teren agricol?
- O lege care trebuia să fie reparatorie a fost transformată într-o lege populistă cu scop electoral și, în cele din urmă, chiar și inițiatorul ei și-a dat fi returnat foștilor proprietari, care posedaseră la naționalizare (colectivizare)

50 ha, întreaga suprafață, nu s-ar fi fărâmițat pământul iar fermele care ar fi luat ființă ar fi fost viabile și rentabile. Pentru aceasta ar fi fost nevoie de o voință politică străină de ideile etatiste și colectiviste și de convingerea că proprietatea privată este sacră. Ei bine, tocmai aceste însușiri vă lipsește! O altă dovadă asupra a cât de mult "ocrotiți" proprietatea privată agricolă este graba cu care ați promulgat legea privind impozitul agricol, într-un an secetos, în care proprietatea asupra pământului încă nu a fost pe deplin instituită legal iar țărânul este dezorientat datorită costurilor exagerate percepute de fostele S.M.A. pentru munca agricolă. Este atât de sărac statul, că s-a grăbit promulgarea legii? Nu se puteau găsi miliardele care vă lipseau în altă parte? Vă dau o sugestie: să se renunțe la protocolarele scandaloase de fastuoase și la pletora administrativă (s-o numesc așa).

Altă dată ați îndemnat organele locale să nu respecte hotărârile judecătorești rămase definitive privind retrocedarea caselor luate samavolnic de autoritățile comuniste. Aici se vede cât de convins sunteți de obligabilitatea constituțională ce vă revin în legătură cu separația puterilor în stat.

Se poate vorbi despre supremația legii în România, dacă este împiedicată punerea în aplicare a unei hotărâri judecătorești definitive de către Instanța Președintelui țării? De către garantul aplicării Constituției? Referirile la articolul 9 din Legea 19/92 sunt puerele și urmările dezinformării. Care șef de stat, în numele căruia se iau hotărâri judecătorești, și-ar îndemna concetățenii să nu le aplice? Mă întreb dacă, vreodată, Suverana Angliei sau Președintele socialist François Mitterrand au avut o asemenea atitudine. Hotărâ, nu! Totul ține de rigoarea cu care este înțeleasă adevărata democrație, principiile ei, printre care și cel al separației puterilor în stat.

În încheiere, vă reamintesc că democrația este unică iar supremația legilor afectează pe absolut toți cetățenii țării, inclusiv Președintele (vremelnic) ales!

Până când veți abuza de răbdarea noastră, domnule Iliescu?

Ioan GAVRILA

Propuneri de program pentru STRATEGIA PNȚCD privind agricultura, silvicultura și industria alimentară (II)

1. Protecția agricolă trebuie să asigure hrana, stocurile de rezervă și garantarea unor standarde alimentare satisfăcătoare pentru întreaga populație a țării.

2. Zootehnia ca ramură agricolă de bază se va dezvolta eficient putând egala și depăși ca valoare producția vegetală. Animalele transformă economic furajele în alimente cu înalte însușiri nutritive și furnizează materii prime pentru industrie etc.

3. Pădurea cu bogățiile sale constituie o mare avere națională acumulată în timp, ce poate contribui substanțial la redresarea economică a României, printr-o exploatare rațională și eficientă, în condițiile ocrotirii și regenerării arborilor.

4. Sectorul de industrie agricole și alimentară este justificat și oportun deoarece beneficiază de materii prime regenerabile, utilizează mâna de lucru din regiunile rurale și generează însemnate venituri.

5. Industriile agro-alimentare și fostele complexe zootehnice dispun

de un important patrimoniu fix, care, privatizat, va permite punerea lui în valoare prin inițiative particulare, diversificare și chiar depășirea parametrilor realizați anterior.

6. Strategia sectoarelor menționate e necesar să fie durabilă, competitivă și ecologică, în așa fel ca acțiunile pozitive executate într-o parte să nu dăuneze în alta și să

confere lucrătorilor venituri la fel cu cele din alte sectoare similare.

7. Agricultura, silvicultura și industriile aferente pot și trebuie să realizeze importante disponibilități pentru export.

8. Aplicarea strategiei preconizate va determina eradicarea sărăciei de la sate, concomitent cu îmbunătățirea stării de sănătate,

cultură și civilizație.

9. Realizarea de mărfuri agro-industriale corespunzătoare calitatii și la un preț de cost competitiv în primul rând prin efortul propriu și al agenților economici, spre a permite participarea deplină a României la Uniunea Economică Europeană.

10. Strategia preconizată va fi aplicată, reglată și orientată prin mecanisme economico-financiare motivate de interese, în formă organizatorice statornice prin lege.

11. PNȚCD susține dezvoltarea agriculturii, silviculturii și industriei agricole și alimentare în cele două principale domenii de interes: eficiență și necesitate strategică care pot și trebuie să contribuie esențial la ieșirea din criză - și la relansarea economiei.

ing. M. MĂRINCU

P.S. Specialiștii și cei interesați sunt rugați să înainteze la Departamentul de Studii, din Sediul Central, observații pentru îmbunătățirea propunerilor de program.

“Mă lipsesc de pământ și-l dau partidului de guvernământ să-l lucreze...”

Dnii Constantin Simionescu (senator PSDR), Sergiu Rizescu și Barbu Pitigoi (deputați PNȚCD), Dan Drăghici, președintele PROPACT, precum și alți membri din conducerea organizației județene a PNȚCD au poposit la sfârșit de săptămână în mijlocul sătenilor din comuna Mozațeni, o așezare rurală argeșeană de câmpie, atestată documentar încă de pe vremea lui Mihai Viteazul. Preț de vreo trei ceasuri, în sediul vechiului cămin cultural, între țăranii prezenți și interlocutorii lor s-a purtat un dialog animat, în care a intervenit deseori cu explicații primarul localității. Cum era de așteptat, discuțiile s-au purtat cu precădere asupra nenumăratelor probleme pe care le-a generat, și pe aceste meleaguri, Legea fondului funciar, ce s-a dovedit a nu fi altceva decât un factor politic creator de abuzuri, conflicte și confruntări judiciare dificile și îndelungate. Țăranii au protestat că pământurile nu s-au prea redat pe vechile amplasamente, că unii au primit pământ mai prost (pietrșuri), că unele titluri de proprietate acordate sunt greșit completate, că taxa pentru eliberarea acestora este exagerată și nejustificată, atâta vreme cât li se restituie ceea ce li s-a luat cu japa de comuniști, că impozitul pe venitul agricol, ce urmează a se percepe în al doilea semestru al anului în curs, este pauperizant și nedrept, că cerealele achiziționate de stat de la producătorii individuali sunt prost plătite, în timp ce îngrășămintele chimice sunt scumpe, iar AGROMEC-urile percep niște taxe enorme pentru efectuarea lucrărilor agricole, ceea ce face total nerentabilă cultura pământului. “Mă lipsesc de pământ și-l dau partidului de guvernământ să-l lucreze, că eu nu mai fac față”, a spus cu obidă unul dintre cei prezenți, care s-au plâns parlamentarilor că au probleme și cu pădurile, ce sunt devastate, fără ca cei care le au în grijă să ia măsuri convenite, că marcările se fac cu întârziere și nu se emit chitanțe pentru plata acestei operații. Primarul Dănuț Iordăche a menționat, printre altele, că membrii comisiei de aplicare a Legii fondului funciar nu pot fi remunerați, deoarece nu sunt bani la buget, iar păralul Dămbovnică ce curge prin comună este foarte poluat datorită deversării nesăbuite a unor reziduuri industriale, aparținând unor agenți industriali pitesteni, în apele sale.

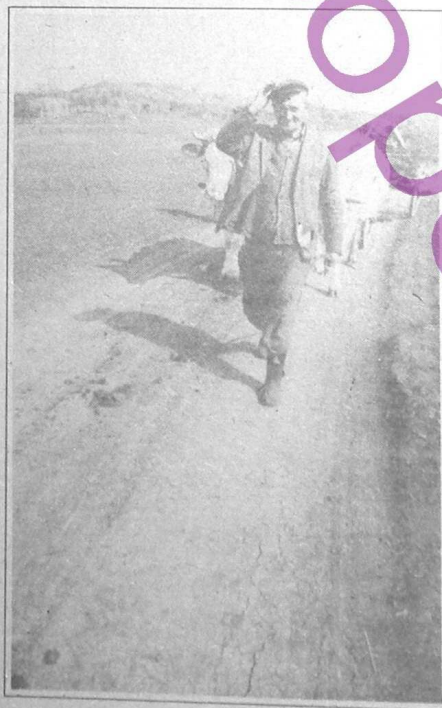
Cei trei parlamentari argeșeni, precum și președintele PROPACT, au căutat să răspundă cât mai deslușit întrebărilor puse, chiar dacă uneori au fost și voci ce aminteau, prin diatribele lor confuze și gălăgioase, cu vădite nostalgii ideologice proletare, de acel “elan revoluționar” mineresc care a băntuit cândva prin București, îndemnându-i pe toți la muncă cu argumente forte... Se vede treaba că mentalitatea colhoznică n-a dispărut încă din satele românești, cu atât mai mult cu cât are cine s-o întrețină încă un mandat de acum încolo.

Adrian SIMEANU

Salvați de Bălțata românească

Până a nu începe guvernanta și ai lor gură să se laude cu rezultatele “sprijinului” acordat de stat țăranilor pentru creșterea vacilor, este bine să reținem, poate (mai știți?), înainte de revenirea la grajdurile colective “moderne” pe care ni le-a arătat televiziunea cu ocazia “vizitelor de lucru” ale “binefăcătorilor” țăranimii, ce a fost în cincinalul 1989-1993 fără ajutorul statului. Sau, mai corect, când statul a luat fără să dea nimic în schimb.

Am inclus în “cincinal” și anul 1989 nu pentru a nu se vorbi de realizarea cincinalului în 4 ani, ci pentru că este anul de referință al “ieșirii” diferențele față de anii precedenți acestuia fiind infime, și că prezintă unele curiozități. De exemplu, statistica evidențiază pentru sfârșitul anului 1989 un număr total de 6291 mii bovine, din care 2468 mii vaci cu lapte și juninci. Din acestea erau în unitățile de stat și CAP-uri 4208 mii bovine, din care 1352 mii vaci și juninci, iar în gospodăriile populației erau 2082 mii bovine, din care 1117 mii vaci și juninci. Vă rog să nu vă plictisiți citind aceste cifre pentru că de aici rezultă misterul. Adică făcând diferențele între numărul de vaci și juninci și total bovine se poate

constata că, în unitățile socialiste, erau pe lângă 10 vaci 21 de boi, iar în gospodăriile populației, la 10 vaci erau doar 8 mânzați. Observați că am spus de existența boilor în unitățile socialiste și nu mânzați, orientându-mă după vârsta acestora. Pentru că, apreciind ca fiind gestante jumătate din numărul vacilor și junincilor, anual, rezultă la numărul de vaci din unitățile socialiste cca 350 mii vițe și 350 mii vițele. Și dacă sacrificarea mânzaților se face până la 3 ani, când au ajuns la maturitatea optimă pentru carne, trebuiau să fie cel mult 1050 mii mânzați. Dar fiind 2856 mii înseamnă că erau crescuți ca boi până la vârsta de 8 ani. Deci mâncau 5 ani fără să adauge nici un kg. în plus. În această situație este normal să ne mirăm de ce era nevoie de atâția boi în unitățile socialiste. Dar, ca să nu greșesc am mai făcut niște calcule, gândind că se văd în rezultatele efectivele de mai sus. Dar iată ce rezultă: cele 66,9% din total bovine, care se găseau în unitățile socialiste au dat numai 55% din producția de carne și doar 49,4% din producția de lapte de vacă. Per contrariu, 33,1% din total bovine în gospodăriile populației au dat 45% din totalul producției de carne și 50,6% lapte.

Aceste cifre luându-le de bază, putem trece la sfârșitul “cincinalului”, în 1993, să vedem ce au făcut țăranii cu 2694 mii bovine lipsă față de 1989, din care 489 mii vaci. Că țăranii au fost acuzați. De fapt, producția de carne și lapte de vacă obținută în anul 1993, chiar dacă acest număr de bovine, mai mare cu 20% la carnea de bovine și 5,6% la lapte, demonstrează, parțial, ipoteza cifrelor umflate în 1989. Spun “parțial” pentru că o mare parte din producția obținută este datorată productivității mult mai mari în gospodăriile populației. Astfel, dacă numărul de bovine a crescut cu 46% iar numărul de vaci cu 60% în sectorul particular, producția de carne a crescut cu 126% iar producția de lapte cu 89%. Sectorul de stat mai are o pondere de carne de bovine de 9% iar în producția de lapte de 9,6%. Scăderea producției în unitățile de stat nu are nici o motivare. Și nu se poate spune că nu au fost sprijinite de stat. Dar gospodarii cu ce au fost ajutați? Dacă luăm în calcul un preț numai de 800 lei pe l. de lapte, preț considerat optim nu de gospodarii ci de către unități de stat, din care se plătesc 300 lei la colectare, rezultă, la o producție de 3000 l pe vacă, o frustrare de cca 600 mii lei pe an. Și din acești bani vine guvernul cu legea 83 din 1990 și-i oferă gospodarului maximum 75 mii lei dacă și crește o vacă de rasă. Oare n-ar fi mai bine să-i lase rezultatul muncii lui, din care, fără indicații și fără promisiuni de primă, să-și crească cu chibzuința dovedită, în “cincinalul” analizat, animalele pe care și le alege singur? Sau de-aia s-a gândit cineva la un “profitabil” import de vaci?

Ionel D. STRĂNĂȘ

În spiritul indicațiilor președintelui Ion Iliescu, hotărârile judecătorești definitive sunt fie ignorate, fie disprețuite

Am primit la redacție vizita d-lui Constantin Niță din Craiova, venit să-și verse amarul pentru indolența pe care o manifestă Prefectura județului Bacău și primarul din comuna Măgura în rezolvarea cererilor sale privind aplicarea Legii 18. Dl. Niță a plecat din Măgura prin țară după ce a fost luat de CAP, iar mai târziu părinții și pamântul. Venit revoluția din 1989, iar în 1991 a apărut Legea 18. Dl. Niță a făcut cerere de mutare în posesie a pamântului ce i se cuvenea de drept ca moștenitor. Nu Măgura și a primit o adeverință. Numai că în vremea guvernării comuniste, pe când unii al treilea. Dl. Niță s-a judecat și a câștigat, iar acela l-a la parchet, dar tot fără pamânt a rămas. Lentoarea pe care a dovedit-o în fața plângerilor. Mai mult, dl. prefect D. Bontaș a ajuns să se ascundă prin schimbarea fețe-fețe. Dar nici cazul nu l rezolvă, deși justiția a emis o sentință definitivă iar contenciosul un executorie.

Sătul de toate terțiurile acestea și de moliciunea administrației locale, dl. Niță s-a hotărât să-și mai adreseze d-lui prefect o plângere de data aceasta, prin intermediul "Dreptății". Poate dl. Bontaș va ieși din amorțeală și va face să se aplica legea. (B. Dan)

DOMNUL PREFECT,

Subsemnatul Niță Constantin, din Craiova, b-dul 1 Mai, bloc 30, sc. 2, ap. 2, județul Dolj, recurg la acest mod de a mă adresa, întrucât la data de 09.06.1994, cu mare greutate am reușit să vă rețin un minut, dar mai ales pentru că la aceeași dată mi-ați comunicat că legat de Legea 18/91, dvs. personal nu vă mai ocupați, organizând în schimb comisii tehnico-juridice pe comune care au toată "responsabilitatea" urmării și aplicării corecte a prevederilor din această Lege.

În ceea ce mă privește, țin să vă aduc la cunoștință că "onorata comisie" pentru zona Măgura a demonstrat întreaga iresponsabilitate privind cunoașterea, urmărirea și aplicarea corectă a acestor prevederi. Fac această afirmație cu toată răspunderea, bazat pe următoarele:

1. - Nu s-a cunoscut sau nu s-a

dorit să se cunoască și să se aplice prevederile art. 10, al. 3; art. 22 și art. 23 din Legea 18/1991.

2. - Se vorbește de o așa zisă Hotărâre (inclusiv în instanță) nr. 543/23.06.1993 a Comisiei Județene Bacău, prin care se contestă o serisoare anterioară a Prefecturii Județului Bacău - Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor cu nr. 22056/28.01.1993, semnată chiar de către Dvs.

3. - Legat de Hotărârea 543/1993, ulterioară acțiunii în justiție a Consiliului Local Măgura, aceasta se bazează numai pe neadevăruri, astfel:

- Subsemnatul nu am făcut nici-o contestație după primirea Adeverințelor-Comunicare din anexa 3 cu nr. crt. 174 și 493 din iulie 1991; - În anul 1970 defuncta Niță

Maria nu vinde numitului Solomon C. suprafața de 3043 mp, ci vânzarea se face de către toți moștenitorii defunctului Niță Gheorghe în anul 1971 cu act notificat pentru una casă și 800 mp, bunuri obținute prin certificatul de moștenire nr. 97 din 31 mai 1967, restul terenului fiind trecut în CAP Mărgineni încă din anul 1962. Cu alte cuvinte, ambele comisii trec sub tăcere că terenul era scos din circuitul civil (cu restricții la vânzare de către persoane fizice), și de asemenea nu s-a dorit a se cunoaște și Decretul 144/1958 art. 11.

- Numita Toma Mișcirca nu a primit de la Niță Maria teren pe bază de schimb, terenul în suprafață de 2400 mp a fost primit de către soțul acesteia, respectiv Toma Iacob, în folosință, de la Niță Gheorghe în anul 1962, teren pe care Toma Mișcirca îl vinde în anul 1971 numiților Niculiță Ion și Ciobănuță A.

Afirmația privind schimbul este cu totul aberantă, ignorându-se prevederile art. 1405 și 1407 din Codul civil.

Deci Comisia Locală Măgura acceptă, iar Comisia Județeană confirmă posibilitatea vinderii unui teren scos din circuitul civil, de către un vânzător neproprietar, fapt ce contravine art. 1308; 1310; 1312 și 1315 din Codul civil.

- Din cererea 624/1991, nu rezultă că defunctul Patrichi Vasile vinde 2506 mp, numiților Sărăcuța, Munteanu și Vrota, din această rezultând că semnatarul solicită restituirea viei care i-a fost luată pe nedrept.

Aceeași întrebare se ridică și cu acest teren, în sensul existenței unor acte notificate de vânzare.

Indiferent de o eventuală convenție ulterioară a semnatarului cererii 624/1991 (unul din cei 4 moștenitori), subsemnatul nu recunoșc decât acte notificate și prevederile Legii 18/1991.

4. - Fostul primar Comănescu T. împreună cu secretara Consiliului, Postolache M. (răspunzătoare de toate ilegalitățile săvârșite), își permit ca în ianuarie 1993 să facă propuneri Comisiei Județene pentru aprobarea anexei 2b cu numiții Solomon, Niculiță și Ciobănuță pentru unele suprafețe de teren (care de drept în totalitate imi aparțineau).

Cu alte cuvinte, după optica ambelor comisii, Legea 18/91 a apărut pentru ocuparea abuzivă și frauduloasă a unor terenuri și nu pentru repararea nedreptăților săvârșite cu ocazia colectivizării.

Nu este nevoie să fii jurist pentru a-ți da seama că luarea unui bun din patrimoniul cuiva, fără consimțământul proprietarului și vinderea lui este un act imoral, iar în plan juridic, abuziv și infracțional, indiferent de perioada în care s-a produs.

Domnule Prefect, Funcția Dvs. incumbă într-adevăr destule responsabilități în virtutea Legii administrației locale.

Vin totuși cu rugămintea pentru a dispune verificarea legalității faptelor înfrimate și luarea unor măsuri severe împotriva celor care măsluiesc și îngreunează aplicarea Legii 18/1991.

Craiova, 22.06.1994

Cu respect
C. NIȚA

Primum la redacție

DOMNUL DIRECTOR,

Participând la adunarea acționarilor din data de 25 mai a.c., care a avut loc la fostul IAS Târgușor, jud. Constanța (unde sunt acționar conform art. 36 din Legea Fondului Funciar nr. 18/1991) am reținut unele probleme neclarificate sau insuficient lămurite de Lege (18/1991 și 16/1994 - arenda) pe care le enumăr:

1. Conform art. 36 alin. 3 din Legea 18/1991 "numărul de acțiuni primite va fi proporțional cu suprafața de teren în echivalent arabil fără a putea depăși însă valoarea a 10 ha de familie în echivalent arabil".

Dar legea nu precizează cum se stabilește valoarea acțiunilor!

Suprafața pe care o exploatează IAS în anul 1991 nu mai corespunde cu suprafețele preluate în momentul înființării lor sau al confiscării terenurilor la care ne referim (pe parcursul anilor, prin diverse hotărâri, s-au făcut arondări între diverse IAS-uri sau o parte din suprafețe au fost preluate de fostele gospodării de partid - cazul IAS Târgușor).

Evaluarea actuală a fost făcută conform categoriei medii de fertilitate a terenurilor aflate în posesia IAS în anul 1991 - ca medie a terenurilor cuprinse în suprafața totală administrată de IAS în acel moment. Această categorie medie a fost acordată tuturor acționarilor, valoarea totală a acțiunilor variind în raport cu suprafața de teren convenită fiecăruia, conform anexei 19 la Legea 18/1991 aprobată de Comisia județeană.

Deci nici media de fertilitate a pământului real avut de proprietar în momentul confiscării, nici media de fertilitate pe total IAS în același moment!

2. Legea arendării nr. 16/1994 prevede că acționarii pot opta în termen de un an de la data intrării în vigoare a legii pentru calitatea

de "locator", continuând să rămână în această calitate de proprietari, cu pământul în arendă pe încă 5 ani la același IAS.

(Ar fi de menționat că neapărând instrucțiunile metodologice nu este clar cum poate fi încheiat contractul de arendă, care sunt obligațiile și drepturile părților contractante).

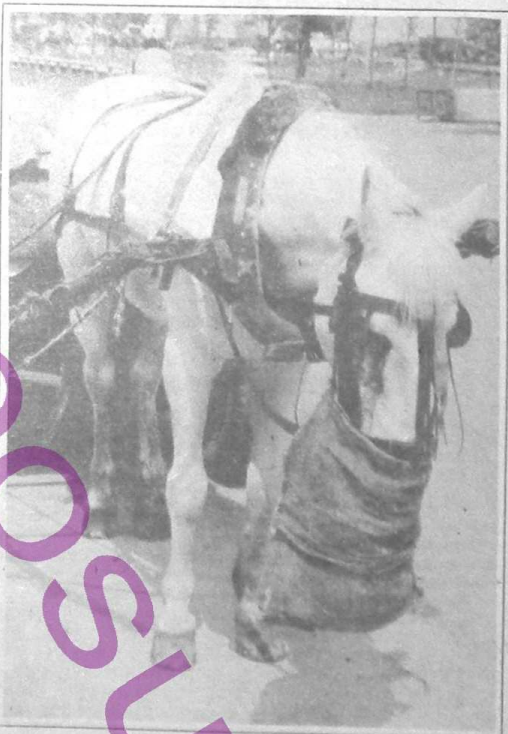
- Tot legea arendei în articolul 25 alin. 2, spune "Comisia județeană" va pune în posesie proprietarii foști acționari în sole compacte situate în limita perimetrului actual, stabilite pe ferme și localități.

Aici se va naște o nouă problemă: Va mai corespunde categoria medie de fertilitate actuală a acționarului cu cea a solului pe care o va primi după 5 ani?

În mod sigur NU. Mai mult ca sigur categoria de fertilitate va fi mai mică decât cea avută, IAS căutând să-și păstreze terenurile cele mai bune. Ce se va întâmpla cu diferența - în echivalent suprafața teren arabil - stabilită ca diferență între categoria medie de fertilitate actuală a IAS și cea care va fi primită după 5 ani de viitorul proprietar (actualul acționar sau locator)? Cum va fi compensat sau despăgubit? Prin plata diferenței în lei sau acțiuni în continuare la IAS (pentru diferență). Legea nu spune nimic (poate vor spune prevederile) și bineînțeles fostul proprietar (sau urmași) vor pierde din nou!

3. O ultimă problemă este aceea a participării la data primirii titlului de proprietate la dreptul de a împărți patrimoniul IAS la momentul respectiv, primind cota parte ce trebuie să i se restituie din tot inventarul și celelalte bunuri realizate de IAS prin venitul obținut și cu participarea acestor terenuri (cum precizează dl. C. Cristescu în DREPTATEA din 15-21 iunie).

Legea nu spune nici în acest sens nimic! V-am supus atenției aceste probleme, în

speranța că, prin dvs., parlamentarii noștri vor căuta să îndrepte sau mai bine zis să completeze legea, eventual prin altă lege, sau cum se va considera că este posibil.

Consilier județean PNȚCD
Neculai ENACHE

Declarația d-lui prof. Ștefan Ciobanu, în ședința Consiliului de Coroană din 27 iunie 1940

Sire,

Provincia românească dintre Prut și Nistru a făcut parte integrantă din vechea Moldova de la înființarea acestei formațiuni politice românești. Populația românească de Răsărit a Moldovei, numită astăzi Basarabia, împărtășește soarta întregului neam românesc în decursul unui șir de veacuri, până când în anul 1812 această provincie a fost smulșită mîșlește din trupul neamului românesc și anexată la Imperiul țarist, cu care n-a avut niciodată nici un fel de contact. Populația Basarabiei, formată 75 la sută din Români și 25 la sută din minoritari aduși recent de Ruși, cu vreo 80.000 locuitori ruși, are un caracter eminent românesc. După o rezistență dărză a întregii populații în contra tendințelor brutale de rusificare și desnaționalizare prin colonizări și deportări, după grele suferințe pe care le-a îndurat din partea stăpînirii barbare rusești, poporul românesc din Basarabia trece prin frământările revoluțiilor rusești din anii 1905 - 1906 și 1917 - 1918, și, în baza dreptului de auto-determinare a popoarelor subjugate din Rusia, și se unește cu patria mamă. Unirea se face prin organul revoluționar legal al Basarabiei, biranților și intelectualilor. Dorința de a se realiza unirea a fost atît de mare, încît populația n-a fiuit seamă cu Vechiul Regat, în parte sub ocupație, a fost atît de mare, încît a cerut să se arunce în brațele statului român?

Cum s-ar putea ceda Basarabia care și-a arătat lealitatea și atașamentul necondiționat față de neamul și Țara Românească și față de Tron? Cum s-ar putea călca în picioare o poruncă a trecutului nostru istoric, cum s-ar putea călca lacrimile și sîngele aceluia care s-au jertfit pentru realizarea idealului neamului nostru? Chiar minoritari și-au arătat tot deosebitul față de neamul românesc, manifestat în diferite alegeri, și în vizita regală recentă în Chișinău și-au manifestat dorința de a trăi în cadrul românismului.

Sire, parăsirea Basarabiei de armatele române ar fi cea mai mare crimă națională, cîci ea ar însemna să aruncăm populația din Basarabia în brațele unui neam străin și a unui regim pe care nimeni în Basarabia nu-l dorește. Răspunsul ce trebuie dat Sovietetilor este rezistența pînă la sfîrșit. Și în lupta ce se va da în contra cetroplitorilor, populația din Basarabia va fi alături de armata română.

În continuarea ședinței Consiliului de Coroană, care s-a reînceput la orele 21, membrii Consiliului au fost interogați din nou. Profesorul Șt. Ciobanu a declarat cele ce urmează:

Sire,

Susțin în totul declarația pe care am făcut-o în ședința de la amiază.

Conștiința mea de român basarabean nu-mi permite să concep ca o provincie care din punct de vedere și istoric și ca structură etnografică este românească, să fie cedată fără nici un gest măcar de apărare Rușilor, ca populația ei să fie lăsată pradă. Acei dintre membrii Consiliului, care susțin că această cedare va fi provizorie, se înșală. Noi care am simțit cîșma robiei rusești nu putem crede că stăpînirea rusească va fi ușor de înlăturat, că dreptatea noastră va fi restabilită. Eu cred ceva mai mult. Acei care au urmărit evoluția ideilor politice din Rusia din ultimul timp au putut observa că în viața Rușilor sovietici s-a produs un reviriment. De la internaționalismul bolșevic, ei au revenit la naționalismul cel mai autentic al Rusiei țariste. Respectul drepturilor altor popoare este o ficțiune. Aceași recrudescență s-a petrecut și în altă ordine de gândire a Rușilor. De la principiul libertate, de autodeterminare a neamurilor, de care au făcut atîta paradă decînită, la el revine ideea veche imperialistă într-o formă cu mult mai pronunțată decât aceea de sub regimul țarist. Politica agresivă față de Polonia, Finlanda și Țările Baltice este o măturie. Și cu reînvierea imperialismului a renăscut și visul de cucerire a Constantinopolului, precum și ideea panslavistă, idel alimentate de o întreagă literatură în decursul unui șir de veacuri. Ei nu se vor mulțumi numai cu Basarabia, care nu este pentru ei decît un punct de trecere spre Peninsula Balcanică. Politica lor de apropiere față de Bulgari și de Sârbi nu este decît o încercare de a realiza visul slavofilor. Și dacă vom fi ne seamă că la Bulgari și Sârbi există în stare latentă și mișcarea comunistă, ne putem aștepta că ei mîine vor preînde Dobrogea, fie pentru ei, fie pentru Bulgari, ca să facă joncțiunea între ei și statul bulgar. Cedarea Basarabiei ar deștepta și poftele Ungurilor și ale Bulgarilor.

Sire, decît să ne rășlăușcă țara, bucată cu bucată, mai bine să murim cu toții pentru un ideal al părinților noștri.

Ștefan Ciobanu, o personalitate uriașă a românismului basarabean

Ștefan Ciobanu, fost membru al Academiei Române, profesor universitar la Facultatea de Litere din București, deputat, vicepreședinte al Camerei, rector al Universității din București. S-a născut în noiembrie 1883 în comuna Talmaz, județul Tighina. A urmat cursurile Liceului nr. 1 din Chișinău și ale Facultății de Litere, secția slavistică, de la Universitatea din Kiev. A fost profesor secundar la Jitomir și Bolgrad. Drumul de luptător al profesorului Ștefan Ciobanu începe din anul 1908 cînd a pus bazele Asociației culturale „Deșteptarea”, care avea să joace mai tîrziu, în epoca agitată a anului 1917, un rol atît de important pentru Unirea Basarabiei cu țara. Între anii 1910-1912 a militat pentru introducerea limbii române în școlile din satele basarabene, publicînd un ciclu de articole în ziarele ce apăreau la Chișinău. În timpul revoluției a fost una dintre marile figuri ale luptei moldovenilor care a dus la Unire. Între 1918 și 1921, în calitate de titular al Secretariatului General de Instrucție, a contribuit la organizarea învățămîntului românesc în ținutul natal. În aceeași perioadă a activat intens și în domeniul extrașcolar: a invitat în Basarabia pe scriitorii M. Sadoveanu, T. Pamfile, Al. Terziman, D. Iov. A fost editată publicația națională „Biblioteca tinerimii și a copiilor”. A fost pe rînd director de liceu, profesor universitar la Facultatea de teologie din Chișinău și director al revistei „Școala basarabeană”. A publicat numeroase lucrări privind monumentele istorice și bisericile vechi din Basarabia, precum și lucrări legate de cultura românească veche și istoria literaturii românești. A fost decorat cu „Marea cruce a Coroanei României”, „Ordinul Ferdinand I” în gradul de ofițer, și „Meritul cultural clasa I” în gradul de Cavalier.

Ștefan Ciobanu este una din uriașele personalități ale românismului basarabean.

După „Figuri contemporane din Basarabia”, Editura „ARPID”, Chișinău, 1939 Ing. E. ROGAJ

Deportările din Basarabia după 1940

În seara zilei de 19 iunie a.c. la postul de Radio Europa liberă s-a putut asculta interviul acordat de un supraviețuitor al lagărelor comuniste (din URSS și RPR) din perioada următoare celui de-al doilea Război Mondial. El a declarat că deține date culese personal, sau obținute prin intermediari, dar fiabile, fiindcă a dorit să facă lumină asupra unor evenimente puțin cunoscute. Printre altele, a arătat că între 1940 și 1944 cînd Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța au fost integrate silit în componența URSS, cam 60-80.000 de persoane au fost strămutate din

ținuturile românești în imensitățile estice ale Imperiului Sovietic, ca deținuți politici, și circa 600.000 ca deportați.

Pe de altă parte, același interlocutor al Europei libere a afirmat că, după 23 august 1944, odată cu semnarea Armistițiului sovieto-român, au fost luați prizonieri circa 200.000 militari români și împinși în convoaiele ce au mărșăluit spre Est. Pe parcurs, au fost lăsați să mărșăluiască pînă la completa distrugere a încălțămîntei. Pînă la Harkov, nu a mai ajuns nici unul!

George CARCALEȚEANU

Ținutul Herța, vechi și autentic pămînt românesc

Ținutul Herța corespunde unui teritoriu din partea de NE a României, care situat dincoace de Prut (fața parte din România veche), se întinde pe o suprafață de aproximativ 400 kmp.

Pînă în 1940 cînd în acest ținut s-a intrat „din greșală” și ne-a fost astfel pe nedrept răpit odată cu Basarabia și Nordul Bucovinei, acest colțisor de țară românească era locuit de o populație în jur de 50-60.000 de români. Repartiți în orașul Herța și în 22 așezări rurale, locuitorii lor, vechi urmași ai războierilor lui Ștefan cel Mare și Petru Rareș, dețineau în toate aceste localități o proporție de aproape 100%.

Istoriceste, teritoriul acesta din Nordul Moldovei face parte dintr-o „arie largă de etnogeneză a românilor” (I. Murariu, 1992), fiind locuit de o străveche populație românească - încă „înaintea întemeierii Statului Român” (C.C. Giurescu și Dinu C. Giurescu, 1987).

Că ținutul Herța din această regiune face în mod organic parte din istoria de totdeauna a neamului nostru o dovedește și cea adevărată „salbă de vechi cetăți românești” (I.

Murariu, 1992), care îl străbat de la un capăt la altul. Sunt de amintit dintre acestea cetățuia de la Frunza, pe locul unde Petru Rareș i-a bătut pe leși, și aceea din satul Horbova unde se văd urmele unor lupte de pe vremea lui Cantemir Vodă (1685). Despre o cetățuia mai mare și mai veche, Fundul Herții, din această zonă, se spune că „a fost chiar centrul unei formațiuni prestatuale românești, cnezat sau voievodat” (Gh. Teodor, 1992).

Pe lângă asemenea temeinice dovezi etnografice, istorice sau arheologice, tot așa de necontestat sunt și acelea de ordin religios, lingvistic sau culturale generale.

Sub raport religios, așa cum era de așteptat, și românii din ținutul Herța sunt creștini ortodocși, așa cum sunt cei mai mulți români. Cum remarcă încă D. Cantemir, locuitorii acestei zone nordice a vechiului Regat „sunt profund religioși” și obișnuiți să respecte preceptele religiei creștine și cu mai multă grijă.

Sub raportul lingvistic, pe lângă faptul că locuitorii ținutului Herța vorbesc cu toții o limbă românească curată și corectă, cultul lor pentru

limba ce-o vorbesc este demonstrat și de faptul că Gh. Sion (1822 - 1892) un fiu al acestui ținut, care a ajuns membru al Academiei Române, este autorul celebrei poezii „Limba românească”, iar un altul tot de aici (Tarnaucu), filologul V. Bogrea (1881-1926) este unul din cei mai mari latinști ai noștri. O dovadă mai recentă de acest fel ne-o aduce și contemporanul V. Pavel, originar din Probotești, care este autor la frumoasa lucrare „Atlasul lingvistic român” elaborat de Academia de Științe a Moldovei (1993).

Pe linie culturală generală, pe lângă aceștia deja amintiți, un loc de frunte îl deține Gh. Asachi (1788-1869) „acest adevărat descălecător al culturii noastre naționale”, Barbu Fundoianu (1898-1944) și Gh. Enășescu (1888-1942) care s-au afirmat în poezie și A. Verona (1868-1946) care a lăsat un nume consacrat în pictură. Faptul că lista cîntărilor care au plecat dintre românii din acest mic colțisor din Moldova de Nord este destul de lungă ne face să ne amintim de vorba cronicarului care susținea, și deci pe bună dreptate, că și „la Moldova se nasc oameni”.

Slăviții sfinți apostoli Petru și Pavel

"Tu ești Petru și Eu pe această piatră voi zidi Biserica mea... și îți voi da cheile împărăției cerurilor" (Matei 16,18), spune mîntuitorul necnucului său prea iubit, Petru. Iar pe Sfințul Apostol Pavel, Domnul l-a binecuvîntat: "Te-am pus lumină neamurilor, ca să fii tu spre mîntuire pînă la marginea pămîntului" (Fapte 13,47). Așadar, Mîntuitorul însuși a întărit pe acești doi apostoli pe care îi prăznuim azi, ca să ducă mai departe misiunea cerească a Fiului lui Dumnezeu după înălțarea sa la cer.

Prin aceste cuvinte, Iisus a deschis calea mîntuirii tuturor neamurilor. Cel întîi chemat, Apostolul Petru, s-a dovedit purtătorul înțelepciunii, al devotamentului total, exprimînd tact, răbdare, bunățate, un neobișnuit har al retoricii. Îndesebi pentru noi, români. Sf. Petru a devenit îndrăgît și pentru că fratele său mai mic, Andrei, a binevestit cuvîntul Evangheliei la strămoșii noștri din Dobrogea de astăzi. Ca cel mai prezent sprijin în activitate mesianică a Domnului, Petru a fost primul din trio-ul apostolic - Petru, Iacov și Ioan - care L-au însoțit pe Iisus cînd El a intrat de a învia pe fiica lui Iair, L-a însoțit în grădina Ghetsimani la ultima lui rugăciune către Tatăl. Petru a fost singurul apostol cărui Iisus i-a desvîlțat: "Fericit ești Simone că Tatăl meu care este în ceruri ți-a descoperit ție pe Fiul lui Dumnezeu celui viu. Tot Petru este acela care a ieșit din barcă și pășea pe apă ca pe uscat la chemarea Domnului. El a fost cu desăvîrșire sincer și natural cînd i-a mărturisit lui Iisus, "Cu Tine sunt gata să merg și în temniță și la moarte (Luca 22, 23). Este adevărat că în timpul judecării și osândirii, de frică, apostolul s-a declarat de trei ori că nu este ucenic al Domnului, declarații cunoscute ca lepădări. Dar ne întrebăm: oare Petru s-a lepădat într-adevăr de Iisus? L-a iubit atât de puțin încît l-a scos cu ușurință din inima sa? Fiește că nu. Aceste lepădări au fost roșite fortuit, de circumstanță. Și totuși, pentru cel care se angajase că va merge până la moarte pentru Hristos, asemenea declarații erau păcate prea grele. Ele nu au fost iertate decât după un plîns amar, de regret pentru slăbiciunile sale, un plîns dureros și sincer care i-a adus iertarea. După învierea din morți, aflînd de la Maria Magdalena că "L-au văzut pe Domnul", Petru a fost cel dintîi care a alergat la mormânt și a văzut că Iisus învia, mormântul rămînînd gol. După înălțarea la cer, în Dumnicia Pogorării Sfîntului Duh, Petru s-a dovedit piatra unghiulară, promotorul întemeierii Bisericii, prin cuvîntarea sa în urma căreia vreo trei mii de oameni, multume uriașă pentru acele timpuri căci erau acolo "toate neamurile de sub cer", care s-au botezat și au început o viață îndeobște, împărțind totul între ei ca frați întru Hristos. Și totuși, o întrebare de vîrf

se ridică în fața noastră: ce trebuie să înțelegem noi prin cuvintele lui Iisus către Petru, "și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor"? Iisus era Fiul lui Dumnezeu: cheile împărăției cerurilor erau în puterea sa ca Dumnezeu Fiul. Cum poate să dea unui pămîntean, respectiv lui Petru, aceste chei ale împărăției cerurilor? Fiește, primele explicații le primim tot de la Iisus care a continuat spunînd apostolului, "orice vei lega pe pămînt va fi legat și în ceruri și orice vei deslega pe pămînt ceruri și orice vei deslega pe pămînt va fi deslegat și în ceruri" (Matei 16,19). Prin urmare, așa cum Tatăl a dat Fiului să lucreze în numele său, așa Fiul a dat ucenicului său, Petru, puterea ca ceea ce va face pe pămînt să fie recunoscut și în ceruri. Întîrim această afirmație tot prin cuvintele lui Iisus, "pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel cărui va voi Fiul să-L descopere" (Matei 11, 27). Iar, "cel cărui va voi Fiul să-L descopere" nu era altul de cel cărui "și va da cheile împărăției cerurilor", adică lui Petru. Să recunoaștem că mai mult decât cele spuse până aici, nu mai găsim cuvinte pentru a ilustra dragostea și imputernicirea cu care Domnul l-a binecuvîntat pe ucenicul său Petru.

Cel de-al doilea apostol al praznicului nostru de astăzi este Saul, numit Pavel. Acesta a fost la început un aprig prigonitor al celor ce credeau în Mesia. Însă pe cînd mergea spre Damasc, în fruntea unei cete care să prindă pe credincioși și să-i aducă în temnițe din Ierusalim, pe cale, un nor luminos l-a orbit, l-a culcat la pămînt și un glas i-a spus, "Saul, Saul, de ce mă prigonești?". După convorbirea cu

vocea auzită, a ajuns la Damasc unde a fost botezat de dreptul Anania și s-a întors la Ierusalim ca ostaș al lui Hristos. Dacă, subiectiv, pe el însuși a reușit să se învingă, trecînd de la prigonitor la învățător al credincioșilor întru Hristos, nu a reușit dintr-o dată același ideal și cu cei din jurul său... Ca urmare, prietenii lui întru prigonire voiau să-l omoare din cauză că a trecut hotărât și irevocabil în cămașa lui Hristos, iar creștinii îl urau de moarte pentru că nu acordau încredere că persecutorul lor ar fi trecut de partea lor întru credință.

Cei doi apostoli s-au cunoscut, s-au susținut unul pe altul, dar deosebirea dintre ei, prin ceea ce fuseseră și prin ceea ce urmau să facă, era mare. Pavel a fost un om cult, stăpîn pe cunoașterea învățării lui Iisus, dar stăpîn și pe gîndirea filosofilor greci ca și a altor mari gînditori de pînă la el. Inzestrat cu o excepțională forță intelectuală, cu spirit de sacrificiu, cu răbdare fără limite, a purtat în convingerea sa toată viața cuvintelor Domnului: "Te-am pus spre lumină neamurilor, ca să fii tu mărturie pînă la marginea pămîntului", adică el să ducă în toată lumea învățătura mîntuirii omului de către fiul lui Dumnezeu prin răstignirea Sa. Dedicat nelimitat acestui scop, vreme de 20 de ani a propovăduit în Asia Mică, în Macedonia, Grecia, Iliria, în insulele din Marea Egee, pînă în Malta și chiar la Roma, capitala imperiului sub ocupația cărui se afla și Țara Sfîntă. În cele trei călătorii de dimensiuni și în forme neînchipuit de grele, a ținut cuvîntări, a făcut minuni, a sfințit episcopi și preoți, a întemeiat biserici, a dat norme de viață, de căsnicie curată, de slujbe în lăcașurile de rugăciune întru Hristos, epistolele sale rămînînd peste milenii, pentru întreaga creștinătate, izvor nelimitat de învățătură și educație. Ca să ne facem o imagine asupra eforturilor supraomenești cu care a înfruntat toate, să folosim chiar mărturisirile lui: "De la iudei am primit câte patruzeci de lovituri de bici în cinci rînduri, am fost bătut cu vergi, bătut cu pietre, am fost în primejdie pe mare, în primejdie de la tîlhari, în primejdie prin cetățile păgâne, în primejdie prin pustiuri, am trăit în foamă și sete, în frig și lipsă de haine, în închisori cu picioarele în butuci, Dumnezeu știe că nu mint". Însă toate acestea nu au putut să zăgăzuiescă puterea, spiritul de sacrificiu cu care și-a îndeplinit misiunea dată de Domnul, "ca să fii tu spre mîntuire pînă la marginea lumii". Așa a rămas Pavel ca apostol al neamurilor, lui datorînd ceea ce numim astăzi creștinătatea de pe glob.

Ajunși la Roma, cei doi apostoli, Petru și Pavel, din cauza învățăturilor întru Hristos cucureau mulțimile. Din ordinul împăratului păgîn, Nero, au fost condamnați și executați în anul 67 de la Hristos. Petru prin răstignire cu capul în jos, după dorința sa, iar lui

Pavel, cetățean roman, i s-a tăiat capul în ziua de 29 iunie, zi în care îi prăznuiește toată creștinătatea.

Astăzi, prăznuind și noi, pe cei doi apostoli, ne îndreptăm gîndurile spre semenii noștri, binecredincioși, preoți și ierarhi care au suferit pentru Evanghelie, au fost alungați din scaune, au fost hulțiți și batjocoriți prin cele mai desguștătoare minucioși, au fost trimiși în exil, băgați în închisori unde au fost martirizați, osemintele lor fiind aruncate în gropi comune. Așa cum dușmanii strigau împotriva lui Iisus "Ia-L, ia-L, răstignește-L", așa au strigat prin imnele, odele lor către prigonitorii poporului, istoriei și Bisericii: ia-l pe poporul român, încăușează-l, infometează-l, zdrobește-i credința și datinile, demolează-i bisericile, aruncă-i în gropi comune capelele luminate, ca să rămână fără istorie dreaptă, fără credință curată, fără identitate strămoșească. Aceste scopuri au servit celor care apar mereu la bară și incită la minciună, la ură, la exterminări fizice împotriva celor cu greu scăpați din temnițele ateo-comuniste. Ei fac aceste acte îmbrăcînd în toga patriotismului ca piele de oaie.

Să purtăm în gînd și în suflet cuvintele marelui Pavel: "știți la ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn; căci mîntuirea este mai aproape, noaptea e pe sfîrșite, ziua se apropie". (Romani 13, 11).

Sfinților apostoli, rugați-vă Domnului, "pace lumii să dăruiașă, iar sufetelor noastre mare milă".

Preot PAVEL ZUZU

Parohul Bisericii "Domnița Bălașa" București

Orașul Babadag între istorie și sacru

În perioada 20-25 iunie 1994 s-au desfășurat - la Chantilly - lucrările celui de-al 37-lea Congres Internațional de Altaistică (PIAC), cel mai important for științific în domeniu. România a fost reprezentată de Cornelia Călin-Bodea, cercetător științific în cadrul Institutului de Etnografie și Folclor "Constantin Brăiloiu", membră a Academiei Atatürk, care a prezentat referatul "Orașul Babadag între istorie și sacru".

Bazându-se pe o cercetare de teren care a avut în vedere cultura orală și tradițiile orale ale comunităților româno-turce din Babadag, referatul surprinde un fenomen care are la bază mitul întemeierii localității Babadag. Fenomenul, care cuprinde ritualurile de ascultare și rugăciune la mormântul lui Koyun Baba, compune osatura lucrării. În acest "oracol" al rugăciunii sunt cuprinse ambele etni majoritare, atât cea turcă cât și cea română. Valorile surprinse azi în actualitate demonstrează perenitatea religiei, atât aspațialitatea ortodoxă cât și cea musulmană și faptul că oamenii apelează la una sau alta, indiferent de etnie. În acest sens, putem aduce în discuție și fenomenul de trecere de la religia musulmană la cea ortodoxă.

Cu toate că societatea din Babadag este eterogenă - fiind compusă și din

alte etni decât cea turcă și română - locuitorii de aici pun la mare respect și cinste relațiile interumane benefice, de respect și încredere, de înțajutorare și omenie, de bună primire și înaltă camaraderie. Este "strigătul Mielului" în istorie. Ortodoxia este un domeniu de meditație și contemplare, și pe urmașii luptă de transpunere în viața de zi cu zi. Pe de o parte, iubirea aproapei și toleranța, iar pe de altă parte spiritualitatea veche anatoliană, care are ca regulă de conviețuire sinceritatea, lipsa de teamă față de vecin, cu accent pe înțajutorare și bună primire. Aceste elemente reprezintă coloanele pe care se așază întregul text al lucrării.

Societatea din Babadag se află la răspântia întâlnirii a două comunități tolerante: turcii din Anatolia și românii neaoși care au creat - prin trăirea comună - un concept comun de civilizație pontică, și care - după părerea autoarei - reprezintă un sprijin etnologic pentru susținerea ideii politice și istorice a comunității Mării Negre. Referatul își fundamentează concluziile pe cele mai noi cercetări istorico-lingvistice, la care se adaugă și "pășirea" în cotidian, respectiv contactul neîntrerupt cu elementul viu, cu istoria vie.

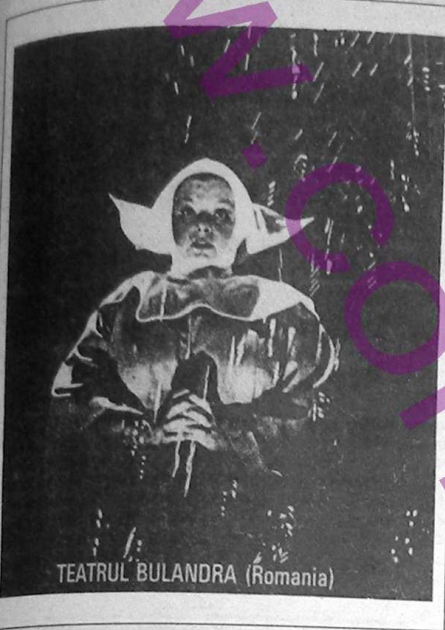
Dan BOLDEA

Amendament la porunca a șaptea

Sfârșitul de stagione de la Teatrul Bulandra pare să fi lansat adulților o temă de gândire pentru vacanță. La sala Izvor, una dintre ultimele reprezentări a fost cea cu recenta piesă a dramaturgului italian Dario Fo, "Porunca a

anume "să nu furi", mulțumindu-se cu aparent mai blândă, dar mai usturătoare sugestie, "fură ceva mai puțin".

Comandamentul este rostit într-o spumoasă comedie de situații, care ne poartă între un cimitir, o mănăstire și un azil de nebuni prin toată gama cotidianelor noastre adevăruri dure-roase. Corupția, demagogia, lipsa de principii, falsele opere de caritate practicate de potențaii zilei creează confuzie și răstoarnă valorile morale și spirituale. În hățișul acestei lumi este aruncat cetățeanul onest ce se zbate să-i pătrundă sensurile și să-i înțeleagă mecanismele. Debusolat, personajul principal - un gropar-femeie - se va implica din plin, ajungând, în ambianța electorală din finalul piesei, la adevăr, la conștiința identității sale de cetățean și alegător lucid.

TEATRUL BULANDRA (Romania)

șaptea", în regia lui Gelu Colceag. Interpret realist al actualității politice a societății contemporane, autorul nu mai îndrăznește să ceară semenilor săi ceea ce pare imposibil în această lume guvernată de interese particulare,

Textul este bine pus în valoare de viziunea regională a lui Gelu Colceag, care apelează din plin la formula intertextualității, alăturându-i cântece pe versuri de W. Shakespeare și M. Sorecsu. El creează astfel un spectacol la

granița între mai multe genuri, căruia nu reușește însă să-i imprime întotdeauna ritmul ideal. Încercătura personajelor, ce își reclamă ascendența din opere și eroi celebri, precum și trimerile bogate la probleme majore ale situației politice și sociale actuale, pe care regizorul nu vrea să le lase să se piardă, își pun amprenta asupra spectacolului.

Montării acestuia îi dau personalitate și culoare, cu recunoscutul lor talent, câțiva dintre actorii de frunte ai teatrului. Marianeii Mihut, dinamică și inteligentă, i se alătură cu verva și savoarea lor, Ion Lemnaru, Mirela

Gorea, Luminița Gheorghiu, Claudiu Stănescu, Emilia Popescu și alții. În serviciul lor se pun decorurile strict funcționale ale lui Mihai Măndescu și costumele Luanei Drăgoescu.

În ansamblu, este un spectacol plăcut, care își atinge scopurile propuse, acelea de a oferi o seară agreabilă și de a prezenta pe scenă culisele vieții politice. O satiră a lumii contemporane pe care o recomandăm nu numai iubitorilor teatrului, ci și alegătorilor dezorientați.

Anca ROTESCU

CARNET PLASTIC

HOREA BERNEA - față-n față cu unele coloane ale spiritualității noastre

Că poporul român s-a născut creștin-reprezintă un adevăr deasupra oricăror controverse. Cine-și reneagă calitatea de creștin nu mai este român. Credința străbună, cu întregul ei univers de idei, sentimente și consecințe, este prezentă în toate marile noastre creații artistice și în operele marilor noștri gânditori. A fost și este - chiar dacă în cei aproape cincizeci de ani de ateism impus s-a retras în umbră, viețuind în taină, mai ales în biserici și-n mănăstiri - prezentă și-n pictură. Foarte bogată și interesanta expoziție de pictură - nu atât religioasă, cât de inspirație religioasă - deschisă de binecunoscutul artist plastic HOREA BERNEA în sălile Galeriei de Artă "Catacomba" din Capitală, pledează în acest sens.

Înainte de a intra în fondul considerațiilor despre această expoziție și despre artistul care a realizat-o, socotesc că este necesar să subliniez o îmbucurătoare realitate: Galeriele de Artă "Catacomba" au adăpostit numai expoziții de excepție. Simpla prezentă a unui artist în sălile acestei galerii constituie un atestat de măiestrie de "Primus inter pares" (Primul printre egali)! Fiecare expoziție este prezentată, cu ocazia vernisajului, de pictorul Sorin Dumitrescu, directorul Fundației "Anastasia", prezentarea fiind așezată la intrare spre a putea fi citită pe-n-delete. Dacă nu mă înșel, expoziția d-lui Bernea se bucură de cele mai multe pagini. Se pornește de la calificativul "geniu etnolog" conferit directorului Muzeului Țăranului Român și de la unicul Leonardo da Vinci, se stabilesc corelații subtile cu Grigorescu, Petrașcu, Andreescu, Luchian, Palady și Tonitza și, mai ales, cu poeziile lui Nichita Stănescu. După ce enumeră motivele: ușa, fereastra, ruina, candelabru și altele, se oprește, ca să le aprofundeze, la motivele stălp și deal.

În ceea ce mă privește (și las pe alții, eventual, să polemizeze), încep prin a spune că lucrările expuse în "Catacomba" sunt ieșite de sub penelul unui pictor pe deplin format și înzestrat cu un har de excepție, iar pictura lui (cea prezentă în expoziție), profundă și originală, deși trezește sentimente de reculegere creștină, credință și sfințenie, este o pictură de inspirație religioasă. Altele, porțile împărătești, iconostasele, tetrapodurile etc. sunt integrate în compoziții ample care ne amintesc ideea de cult, dar nu sunt integrate în ritualul religios. Cele mai multe lucrări (de mărmi diferite) sunt expresii plastice ale așa-numitelor INTERIOARE (de biserici, de mănăstiri). Pictorul știe să descopere cele mai avantajoase puncte de privire, pentru a putea să grupeze în compozițiile sale elementele cheie: altarul, ușile împărătești, crucea, tetrapodul, coloanele de boltă etc. Interioarele, de regulă, sunt din biserici vechi, cu o arhitectură specifică, cu pereți afumați și cu chipurile sfinților șterse de vreme și fum. Simplitatea, sinceritatea și credința neostentativă sunt principalele însemne sufletești ce ni se sugerează cu discreție. De regulă, culorile într-o mare varietate de tonuri - sunt închise, așa cum cere realitatea pictată. Artistul, însă, meșter în materie de lumină, știe să le confere o strălucire aparte, misterioasă, care se naște din câteva dungi, tușe galben-aurii sau din flăcările lumânărilor care ard deasupra tetrapodului, sau în sfesnicele înalte din fața ușilor împărătești.

Pe lângă lucrări de inspirație religioasă, pictorul semnează o multime de alte tablouri, mai ales peisaje: peisaje propriu-zise (de natură), peisaje de inspirație monahală (Mănăstirea Văratec, Peisaj monastic Cerdac la Maica Antonia, Ruine), peisaje citadine sau rurale (Vechi peisaje românești). Concluzia la care se ajunge, fie și numai după examinarea câtorva lucrări de acest fel, este că Horea Bernea este un peisagist de marcă.

Cuvintele, oricât de multe și oricât de inspirate, nu pot suplini cercetarea (personală) expoziției. Varietatea tematicii, soluțiile artistice adoptate, desenul, și-n special cromatica, pot fi descoperite, înțelese și adăncite numai pe calea directă: examinarea și admirarea exponatelor cu mintea și cu ochii proprii.

M. AUGUSTIN

De ziua celor mai devotați slujitori ai săi

În această zi de 30 IUNIE, care ar trebui să devină o a doua sărbătoare națională, vă felicit și vă sărut mâna, cu profund respect, doamnelor și domnișoarelor învățătoare, vă felicit și vă salut cu aceeași stimă, domnilor învățători! Având în dascălul Ion CREANGĂ un strălucit înaintaș, Dvs. sunteți sufletul culturii, căci Dvs. vi se datorează faptul că LIMBA NOASTRĂ a fost, este și va continua să fie veșnic SFÂNTĂ, în ciuda vicisitudinilor

condeiului în mână, dar de care nu s-a prins (mai) nimic, căci "pădurea" ultimilor cincizeci de ani a fost plină de "uscături"... Cel mai dureros însă, a fost când aceste uscături au ajuns să hotărască asupra destinelor școlii românești, aducând-o în situația pe care o cunoaștem cu toții. Munca de apostolat a dascălilor noștri n-a fost și nici nu este apreciată la justa ei valoare, deși - cum sublinia distinsul om de cultură Mihnea GHEORGHIU: "Oamenii de la catedră ar trebui echivalată cu munca grea și remunerată ca atare!" Dar, dacă n-au satisfacții materiale pe măsura contribuției lor inestimabile la formarea noilor generații, cei sărbătoriți astăzi au satisfacții morale infinite mai mari, care nu pot fi înlocuite prin nici o sumă de bani! Căci ei sunt cei care ne-au sădit în inimi dragostea de Patrie, de limba maternă, de tradițiile strămoșești! Chiar și faptul că speranța în mai bine nu ne-a părăsit niciodată se datorază în cea mai mare parte tot acestor "arhitecți de suflete", cărora le suntem recunoscători și în fața cărora ne descoperim cu alese sentimente de dragoste și prețuire, urându-le astăzi, de ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI, un sincer LA MULȚI ANI CU SĂNĂTATE ȘI TINEREȚE FĂRĂ BĂTRĂNEȚE!

"Limba noastră-i limbă sfântă"

prin care a trecut (și mai trece!), și vă bucurat, în vremuri mai vechi și mai noi, de înalte aprecieri. Iată ce spune marele cărturar Gheorghe ASACHI: "Între diferitele îndeletniciri ce poartă mădulării societății, aceea a învățătorilor este cea mai grea, mai demnă de-al nostru respect și de-a noastră recunoștință". În zilele noastre, Dumitru ALMAȘ apreciază că: "Nimic nu-i mai frumos, mai nobil, decât meseria de învățător, de grădinar și călăuză a celor mai curate și mai pline de energie și căldură suflete umane!" De-o modestie exemplară, sunteți ca privighetoarea care n-are penajul strălucitor al păunului, dar ne vrăjește prin trilirile sale dumnezeiești! "Talpa" a intelectualității țării, ați fost timp îndelungat călcați în picioare și răniți în demnitatea Dvs., de multe ori chiar de unii dintre cei cărora le-ați pus

Prof. Gh. CONSTANTIN

Întrebare

Pentru: dl. senator Emil Dima - președintele FPS-ului
In ziua de 9 iunie a.c., d-na Leonte Felicia și-a depus dosarul pentru concursul de selecție a managerilor și încheierea contractului de management la "MOPAN S.A. Suceava".

Cele două fete susținute au plasat-o pe candidată pe primul loc, la distanță de două puncte față de ceilalți concurenți.

Dupa constatarea rezultatelor, comisia prezidată de dl. Mache Ion din partea FPS, a declarat-o pe d-na Leonte Felicia respinsă, pe motivul că diploma a fost depusă la dosar în copie xerox și nu în copie legalizată. Deși d-na Leonte a prezentat diploma în original, comisia a rămas neînduplecată.

Până când asemenea abuzuri vor continua în constituționalul nostru stat de drept?

Anexez memoriul d-nei Leonte Felicia

Deputat PNTCD,
Vasile LUPU

Întrebare

Pentru: Guvern
Orzul s-a recoltat și în curând începe grâul. Cu toate acestea, ROMCEREAL S.A. refuză preluarea recoltei invocând imposibilitatea contractării de credite bancare pentru care, în condițiile existente, este nevoje de garanții guvernamentale.

În prezent nu sunt reglementate modalitățile de plată nici măcar pentru cea cantitate de cereale destinată consumului intern aflat în grija Guvernului.

Se întrevăde repetarea situației din anii trecuți când s-au făcut importuri masive de cereale în timp ce producția autohtonă se deprecia în magazinele producătorului sau ale ROMCEREAL S.A.

Față de pericolul național ce-l incumbă o astfel de politică, mă văd nevoit a ruga Guvernul să răspundă la două întrebări:

1. Are de gând să ia măsuri pentru preluarea necesarului din producția indigenă și, dacă da, care sunt acestea?
2. Cum va proteja producția internă față de concurența externă: - va garanta din nou credite pentru importuri fatale agriculturii românești?

Deputat PNTCD,
Alexandru SIMIONOVICI

Întrebare

Pentru: dl. Aurel Constantin Ilie, ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, dl. Dumitru Popescu, ministrul Industriei

Dreptul oricărei persoane la un mediu sănătos și la conservarea permanentă a acestuia este un drept fundamental, caruia îi corespunde corelativ obligația tuturor de a-l proteja clipă de clipă. Ceea ce nu se întâmplă însă la Mozăceni, în jud. Argeș, unde primarul a făcut cunoscut un fapt cu consecințe posibil periculoase: poluarea gravă a pârâului Dămbrovnic, a cărui apă nu mai poate fi folosită de către cetățenii comunei și a cărui faună a fost distrusă în cea mai mare parte, datorită deversării unor substanțe nocive de către o mare unitate a industriei argeșene, ARPECHIM Pitești. Dacă lucrurile stau așa, faptul e grav și trebuie cercetat, depedisit drastic și remediat de urgență. Motiv pentru care cer d-lor Aurel Constantin Ilie, ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și d-lui Dumitru Popescu, ministrul Industriei, să acționeze de îndată printr-o cercetare de profil la fața locului, prin măsuri urgente de remediere pentru înlăturarea tuturor consecințelor și pedepsirea exemplară a vinovaților care, prin neglijența incalificabilă, atentează nepermis la sănătatea publică și la integritatea necesară a mediului natural ambiant. Solicit răspuns în scris cu privire la verificările întreprinse și la măsurile luate, până la 30 iunie a.c. și cred că ar fi necesar ca în sesiunea următoare să luăm în dezbateră, în regim de urgență, proiectul legii mediului înconjurător, dacă el se află deus la Camera Deputaților.

Deputat PNTCD,
Sergiu RIZESCU

Întrebare

Pentru: dl. ministru al Agriculturii, Ion Oancea
Producătorii particulari din sudul județului Argeș au obținut și speră să obțină în continuare cantități remarcabile la recoltarea orzului - peste 5000 kg/ha.

Cantitățile de orz recoltate au fost oferite spre a fi vândute către ROMCEREAL.

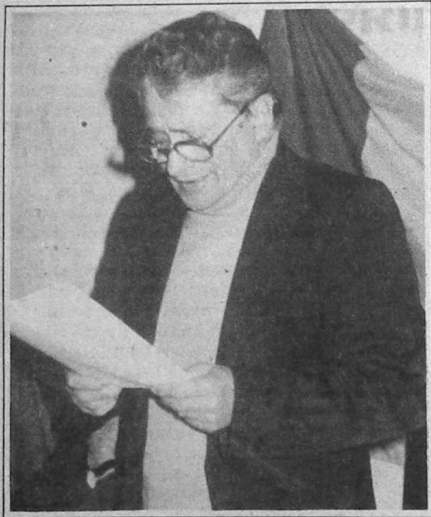
Unitățile primitoare ale ROMCEREAL-ului situate pe raza județului Argeș nu primesc cantitățile de orz oferite de producătorii particulari, inclusiv asociațiile agricole, pe motiv că nu au primit instrucțiuni de la Ministerul Agriculturii.

Vă rugăm, domnule ministru, a dispune de urgență unităților ROMCEREAL din județul Argeș - sus-amintite, să primească cerealele oferite pentru a nu risipi recolta și a nu purta sătenii pe drumuri.

Vă rugăm a ne informa de urgență asupra măsurilor luate.

Deputat PNTCD,
Barbu PIȚIGOI

DECLARAȚIE

Consiliul Director al AFDPR, format din președinții filialelor județene, întrunit la Focșani, în zilele de 17-18 VI.1994, luând în dezbateră ordinea de zi și analizând starea dezastruoasă în care se află țara, declară:

1. Consiliul Director își reafirmă deplina sa unitate, fiind, totodată de acord cu întreaga activitate și acțiunile întreprinse de Comitetul de Conducere al AFDPR și de președintele său, domnul Constantin Ticu Dumitrescu, care se bucură de toată considerația și sprijinul nostru.

2. AFDPR își declară în continuare afinitatea și dorința de colaborare cu Alianța Civică, Asociațiile răniților și autenticilor luptători din Revoluție, precum și față de Asociațiile deportaților și Liga Veteranilor de război.

3. Consiliul Director sprijină propunerea președintelui Filialei Timișoara, Teodor Stanca, ca ziarul "Memento" să devină singurul organ de presă al AFDPR, care se va tipări prin grija AFDPR Timișoara.

4. AFDPR a dovedit prin actul împins până în pragul sacrificiului suprem de către vicepreședintele său, domnul Dumitru Iuga, că în situații grave, când

este în joc binele general și soarta țării are oameni de asemenea valoare morală.

5. Aprobă propunerea președintelui Constantin Ticu Dumitrescu, acceptată de Comitetul de Conducere al AFDPR, de a se înălța în centrul Bucureștiului, Monumentul național al eroilor-martiri și luptători anticomuniști.

6. AFDPR își reafirmă de asemenea sprijinul ferm și încrederea în valorile democrației pe care le va apăra așa cum a făcut-o încă din 6.III.1945.

În acest scop asociația noastră rămâne atașată de CDR care reunește laolaltă partide, asociații foștilor deținuți politici anticomuniști, asociații revoluționare, organizații civice și universitare și nu în ultimul rând personalități politice anticomuniste de înaltă valoare, constituind în etapa actuală singura forță politică capabilă să se opună restaurației comuniste.

Simbolizând unitatea și nevoia de adevăr și schimbare, CDR rămâne alternativa spre care își îndreaptă speranța milioanele de oameni responsabili din această țară.

7. Luând în discuție situația economică dezastruoasă în care a fost adusă România și criza profundă morală și politică, Consiliul îl declară în continuare ca principal vinovat pentru toate acestea pe președintele țării, mentor al partidului de guvernământ, știut fiind că nimic nu se mișcă în România fără ordinea și indicațiile sale pentru că:

- Aplicând o strategie a tergiversării față de cele mai multe dintre problemele vitale ale țării și nu în ultimul rând față de adevărul despre tot ce-a fost înainte și după dec. 1989, cel care ar fi trebuit să fie președintele tuturor românilor a devenit factorul principal al ireconcilierii naționale, practicând o politică sistematică de dezbinare.

- El dovedește cu fiecare cuvânt care-l rostește că nu poate ieși din mentalitatea formată la Moscova și nici nu poate depăși nivelul de prim secretar, oricât s-ar strădui să pară altfel.

- Prin schimbare, Domnia Sa a înțeles să păstreze sau să numească în posturile cheie - locale și centrale -, vechile cadre securiste sau activiștii de partid, care, după cosmetizarea din decembrie au trecut la abuzul de funcție, la furtul averii și banului public, practicând pe față corupția și devenind peste noapte oameni cu o situație materială incredibilă și de nejustificat. Nici unul din marii mafioți, mari demnitari sau nomenclaturști nu sunt aduși în fața justiției.

- Folosind din ce în ce mai mult aceeași demagogie festivă a fostului dictator, domnul Ion Iliescu nu scapă prilejul nici unei obișnuite aniversări, inaugurări,

comemorări etc., în ultimul timp, copiindu-i până și vizitele de lucru.

- Risipa enormă de forțe de protecție personală costă poporul român miliarde și demonstrează încă o dată că pretinsul stat de drept este de fapt un stat polițienesc.

- Transformând dialogurile cu opoziția în adevărate farse regizate uneori cu multă mediatizare pentru fațada de exterior sau în jocuri politice de culise formale și neserioase, Cetrocenii și partidul de guvernământ nu urmăresc decât compromiterea și dezbinarea CDR.

- Dovedind în tot ce face, nu grija și teama pentru soarta și viitorul țării, Ion Iliescu este preocupat de realizarea sa pentru perioada 1996-2000, fiind deja în plină campanie electorală, pe banii țării.

Față de tot ce se întâmplă astăzi în jurul nostru, este clar pentru cei care au curajul să vadă că de fapt în România puterea o deține tot securitatea și foștii nomenclatură - mare sau mică -, realizarea viitorului președinte depinde de sprijinul și hotărârea acestora, cum și de relațiile sale oculte cu Moscova.

8. Considerând că toate aceste treceri în revistă obligă opoziția, ca o ultimă șansă, să-și radicalizeze atitudinea, voința și lupta politică - plecând de la unitatea sa, AFDPR cere partidului din CDR să nu mai accepte nici un dialog cu președinția, iar parlamentarii să semneze în unanimitate documentul privind suspendarea președintelui, întrucât acesta, după ce s-a sfârșit cu partidul de guvernământ, a anunțat că nu se va prezenta în fața Parlamentului.

9. În același timp, cere celor 34 de parlamentari, foști deținuți politici, să se întrunească de urgență spre a analiza posibilitatea retragerii definitive, dintr-un parlament care devine al "dezastrului național".

Consiliul Director al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România adresează cetățenilor țării apelul de a avea curajul și înțelepciunea de a nu rămâne prizonieri ai totalitarismului roșu și ai unei istorii falsificate scrise de Roller și adepții săi, adică ai minciunii și trădării de patrie, și mai ales să nu-și piardă speranța, pentru că există peste vrerea și orbirea puterii actuale, un mers ireversibil înainte.

CONSILIUL DIRECTOR AL AFDPR
PREȘEDINTE
Constantin TICU DUMITRESCU

1) Revista "Puncte Cardinale" din Sibiu nu are nimic comun cu AFDPR

x) La ședința Consiliului Director al AFDPR a participat și dl. dr. Paul Mirea, președintele AFDPR București

Administratorul Apostolic al Diocezei Române din Canton-Ohio-SUA, părintele Mihai Botean, în dialog cu corespondentul "Dreptății" din New York

Comunitatea Română de la New York a fost gazdă, la 5 Iunie 1994, a vizitei canonică a Administratorului Apostolic al Diocezei Române din Canton-Ohio, Arhimandritul Mihai Botean. Deși este la a doua generație născută pe pământul Americii, părintele Mihai Botean a oficiat slujba greco-catolică după ritul român, în limba română. Credincioșii au fost impresionați de faptul că preotul, surprinzător de tânăr pentru înalta sa funcție, vorbește atât de bine românește. După oficierea liturghiei, părintele Mihai Botean a discutat cu credincioșii și și-a făcut cunoscută dorința de a realiza cât mai mult pentru biserica greco-catolică română din America.

- Aș vrea să le spun că cititorilor noștri ce înseamnă funcția de Administrator Apostolic?

- Fac toate lucrurile pe care le face un episcop, cu excepția celor care sunt obținute prin hirotonisire. Când ești numit de către Papa (un Administrator Apostolic este numit de Papa de la Roma pentru a fi responsabil de o dioceză). În scrisoarea de numire sunt scrise toate responsabilitățile pe care le ai. În cazul meu, am toate drepturile și responsabilitățile unui episcop, cu excepția acelor drepturi date de legea liturgică. Am toată responsabilitatea administrativă, dar bineînțeles nu pot hirotonisi pe nimeni.

- Care sunt planurile dvs. în legătură cu Episcopia Română Greco-Catolică din America?

- Cred că orice persoană care deține o funcție de conducere realizează că nimic nu este perfect și vrea să îmbunătățească lucrurile. Dacă ar fi să aleg schimbarea cea mai importantă care aș vrea să aibă loc în biserica noastră din Statele Unite ar fi creșterea conștiinței de sine și a identității specifice, sensul misiunii și al rolului nostru în cadrul Bisericii Universale.

- Cum vedeți acest rol? Cum definiți această misiune?

- Nu știu dacă aș putea să o definesc. Cred că ea constă în a discerne, a descoperi care este. Fiind un grup de credincioși, cred că o parte din această descoperire este a ne da seama că Dumnezeu ne-a pus pe acest pământ cu un scop... și cu un scop a transportat acest grup de oameni dintr-o țară în alta acum o sută de ani.

Cred că misiunea noastră spirituală este de a ne ruga și a descoperi unde ne aflăm și unde ne îndrumă Dumnezeu. Ce vreau să spun este: cultura americană materialistă este foarte diferită de cultura și experiența noastră în biserică, noi fiind creștin-bizantini. Cred că biserica noastră ajută la umplerea golurilor. Sunt foarte mulți oameni care nu L-au simțit mistic și transcendențial pe Dumnezeu și teologia noastră, liturghia noastră și

Vânzări

Farmacia veterinară Hala Obor, etaj, zilnic 9-17, sâmbătă 9-14, tel. 01/636.22.00/167, vinde soluții stropit pomii, vița-de-vie, gândacia de Colorado, legumele. Cheag de brânză. Otrăvă gândaci și șobolani. Zgărzi antiparazi, leșe, botnițe, hrană, vaccinuri, Ivomec, medicamente veterinare.

dacă o facem numai din obișnuință. Dacă vom reflecta la toate acestea, atunci ne vom face datoria de creștini, adică de a aduce mai mulți oameni la credința în Iisus Christos, iar această putere este ceva ce eu consider un tezaur prețios.

- Ce puteți spune despre dvs.?

- Părinții mei s-au născut în America. Bunicii mei au venit din țări diferite ale Transilvaniei. De fapt, mulți dintre bunicii generației mele de români-americani au venit din Transilvania. Mama mea, cu toate că s-a născut în Statele Unite, a trăit 10 ani din copilăria ei în România, deci eu am crescut ascultând povești despre țară. Povestea mea este puțin mai diferită decât a românilor-americani din generația mea. Eu am crescut într-o comunitate de români din Ohio.

De fapt noi, adică românii greco-catolici și românii-ortodocși au avut posibilitatea de a deschide școli în limba română de vremea când eram eu copil.

- Acolo ați învățat limba română?

- Am învățat puțin. Cred că acesta a fost un dar pe care mulți români-americani nu l-au avut. Noi am vorbit engleza acasă, însă bunica mea, bunicii mei au vorbit mereu româna în casă, deci noi îi ascultam mereu.

- De aceea nu vorbiți cu accenți englez?

- Părinții mei mi-au spus că atunci când eram mic vorbeam româna. Ei au crezut că trebuie să știu și să vorbesc exclusiv engleza; atunci au schimbat limba. Înainte de a-mi fi dat seama, vorbeam engleza.

Am învățat puțin limba română în școală, în facultate și am mai prins ceva de-ici, de-colo. Dar, în 1983 când am vizitat România pentru un an, atunci a fost momentul în care am început să cunosc limba mai bine.

- În '83 ați fost în România?

- Da, singura dată.

- Cum v-ați simțit?

- În '83?

- Da.

- A fost straniu. Mi-a plăcut vizita. Mi-a plăcut faptul că mi-am vizitat familia, dar totul era străin pentru mine și nu cred că am fost pregătit emoțional de cum mă va afecta o cultură comunistă. De exemplu, încălcăm reguli care nici nu știam că există și după aceea mă întrebam ce să fac.

- Aveți în proiect să vizitați țara unde ați fost, ce puteți spune în legătură cu această vizită?

- Sper, însă nu mi-am făcut planul încă. Mi-ar plăcea să mă duc la Oradea în august, când dioceza noastră va obține o nouă catedrală. Uul dintre cele mai importante lucruri pentru Biserica noastră Greco-Catolică din Statele Unite este

de a cunoaște Biserica Greco-Catolică din România. Pentru că, într-adevăr, 50 de ani ne-am separat în multe lucruri și ne-am dezvoltat în direcții diferite. Este important să recunoaștem că noi suntem așa cum suntem și ne aflăm în America de Nord. Noi ne mișcăm într-o direcție diferită și acest lucru trebuie înțeles, dar în același timp aparținem aceluiași biserici.

- Cred că trebuie să fie o unitate între Biserica Unită de aici și cea din țară...

- Da, însă trebuie să vedem ce putem face.

Un lucru pe care îl aștept și care mi-a plăcut la Roma, la întâlnirea cu înalta Ierarhie a Bisericii din România, în ianuarie trecut, a fost faptul că i-am cunoscut. Pentru că astfel, cunoscând direct pe episcopi, se stabilesc relații mai apropiate, se poate comunica mai ușor.

- Credeți că există o diferență între modul lor de gândire și cel al dvs.?

- Polară, în multe lucruri. Sunt sigur că gândim la fel în unele lucruri, însă a trebuit să recunosc că eu eram "străinul". Din grupul de români, eu eram american. Am realizat că trebuie să mă zbat să înțeleg simțămintele, emoțiile și mentalitatea bisericii mame și am știut că pot merge până la un punct, după care trebuie să tac din gură. Trebuie să recunosc că mă depășește și că nu este central a înțelegerea totală pentru Biserica noastră din Statele Unite, și că trebuie să mențiu o distanță respectuoasă. Dar, mă aștept la fel.

- Care este mesajul dvs. pentru noi din țară?

- În câteva cuvinte aș vrea să le spun că suferința prin care biserica noastră a trecut și mai trece încă, în România, este știută aici. Poate nu este știută foarte bine... poate nu este destul adusă la cunoștință oamenilor importanți, dar este ceva pentru care ne rugăm mereu și este ceva de care plănuiesc să mă interesez mult mai serios în viitor.

Un lucru care mă preocupă, dar acesta nu face parte din mesaj, este faptul că e foarte greu... o parte din problemă este diferența de mentalitate, și o altă parte este faptul că eu nu am acces la toate materialele. Când părintele Octavian Moisin era în Statele Unite, eu primeam regulat informații de la el, despre Mișcarea Memorandistă. Dar în afară de aceasta, ceea ce este unul din lucrurile importante pentru oamenii din Vest sunt faptele documentate, exemple de abuzuri, de violență. Știu că aceste lucruri au loc, însă este greu să le adun așa încât să aibă un efect în activitatea oamenilor din Vest.

- Vedeți vreo rezolvare?

- Da, sigur că sunt multe de făcut și de luat la masa tratativelor. Doresc ca oamenii să se aplece la această masă.

Silvia M. DUTCHIVECI